

കർ
പർ
ബെ
സാ
മുരം,

പുമാ
ടെ
അർ
സ്സിൽ
മാ
മി

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

.....I have now received two numbers of your I Entertainments. Both of them are good. Yours is a new re in school journalism in Malayalam and is bound to have erable educative interest and influence. I trust the vari-chers' associations will soon arrange to have some items from your publication and exhibited by the pupils, at the annual meetings. Your verses in the books are of such ty, expressiveness and musical adaptability, that they fail to appeal to children and their teachers. I wish you less in your enterprise.

(Sd.) K. Paramu Pillai.

irivandrum,
h March 1916.

Your little book I perused with great avidity. Your s exquisite and I have a partiality for it.....
.....
conception of the lines in which boys should move is nt and really worthy of an excellent teacher

(Sd.) M. Rama Varma Thampan.

engainmoor,
h Feb. 1916.

.....I went through both the numbers. They will very interesting to pupils of classes III and IV, provided hen understand properly how to make use of them. entertainments are entirely unknown in Elementary and especially in the Lower Grade ones. It is satis-to note that the teachers who undergo training now-a-given some taste of these kinds of things. Hope your I find a way in all the Schools.....

(Sd.) K. Janardanan Pillai.

arakara,
9-91,

അവിടെനിന്നു സഭയം അയച്ചതന്നു “വിദ്യാലയവ
 ഞ്ങൾ” എന്ന ബാലമാസികയുടെ ഒന്നും രണ്ടും ലക്കങ്ങൾകി
 വയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ — പദ്യവും ഗദ്യവും — എ
 ന്നുപോലെ നന്നായിക്കൊണ്ടുനന്നായി നിങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ചു
 നന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു അതിവാസനക്കാരനായ ക
 നിലയിൽമാത്രമല്ല, ഒരു ഉത്തമനായ അദ്ധ്യാപകന്റെ നില
 നിങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഈ മാസികയിൽനിന്നു ഞാൻ
 മിക്കുന്നു.

(ഒപ്പ്) ഉള്ളൂർ, എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ.
 തിരുവനന്തപുരം.
 ൨൩-൩-൧൭.

ആംഗലസാമ്രാജ്യം എന്ന ഈ പ്രഹസനം വിദ്യാർത്ഥികൾ
 ഉചിതമായ ഒരു വിനോദമാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുപക്ഷ
 ല്ല. കഥാവസ്തു സംബന്ധിച്ചും, അദ്ധ്യാപനരീതികളെ സംബന്ധ
 ച്ചും വേണ്ട പരിചയം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ആളും, ഒരു നല്ല സാ
 ത്വകാരണം ആയ മിസ്റ്റർ ക്ലാസ്സന്റെ ഏതഭിധപരിത്രമം,
 ജയത്തിൽ പരിണമിച്ചത് ഒരു വിസ്മയവുമല്ല.

മനസ്സിലേക്ക് ആശയങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതിനുള്ള അഞ്ചുമാ
 ങ്ങളിൽ നേത്രം സർവ്വപ്രധാനമാണെന്നാണു പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ
 താ. കണ്ടും, കേട്ടും, തുടിച്ചും, മണത്തും, സ്വർശിച്ചും നാം അർ
 ണ്ണിട്ടുള്ള ഒരു പദാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ
 തെളിഞ്ഞും, ദീർഘകാലത്തേക്കും നിൽക്കുന്നതു നേത്രമാർഗ്ഗമായ
 ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്മരണകളാണ്. ഈ ന്യായംകൊണ്ടാണ്, ബുക്
 ബോർഡ്, അച്ചടിപ്പടങ്ങൾ, കളിമൺമാതൃകകൾ മുതലായി
 ശയങ്ങളെ നയനമാർഗ്ഗമായി മനസ്സിലേക്കു നയിക്കുന്ന സാമഗ്രി
 ക്കു പാഠശാലകളിൽ പ്രാധാന്യംനൽകിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാ
 യനമാർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിക്കുന്ന പല ഉപായങ്ങളിൽവെച്ചു ഭൂ
 ന്നുമുള്ളതു നാടകരൂപത്തിൽ വിഷയത്തെ രംഗപ്രയോഗം
 ന്നതാണെന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണ്. നേത്രം
 ലഭിക്കുന്ന വ്യാധാമം കൂടാതെതന്നെ പല അംശങ്ങൾ മന
 കങ്ങളായി നാടകം സംബന്ധിച്ചു പറയാനുണ്ട്. അതുസംബ
 ധിച്ച വിവരണം ഇവിടെ അസംഗതമാകയാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന
 കതിപരങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയതും, നടന്മാർക്ക് അ
 സുഗ്രഹമാകത്തക്കവണ്ണം എഴുതപ്പെട്ടതും ആയ ഒരു ന
 െന്റെ അഭിനയം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിഷയം
 പിടിക്കുവാൻ വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണെന്നുള്ളതു, നാടകം

വിദ്യാലയവിനോദങ്ങൾ.

നാലാം ഭാഗം.

൧

മഹാരാജമംഗളം.

—:0:—

മുവാറുപുഴ ശ്രീമാൻ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപാത്ര്.

(വച്ചുപാട്ട്)

വഞ്ചിനാടേ! മഹാഭാഗ്യപയോഗിയിൽ
സഞ്ചിതാനന്ദം ഭവതികളിക്കയോ?
അഞ്ചിതകോമളമാകുതിരുമെയിൽ
അഞ്ചാതെ പിന്തുഷ്ടവർത്തുടങ്ങിയോ.
നിൻപതിസമ്പ്രതിരാജഭാരത്തിനാൽ
ഉവർക്കോനെപിന്മിലാക്കുന്നതില്ലയോ!
വെണ്പുകൾ ചന്ദ്രപുകാശങ്ങളേല്ക്കയാൽ
അൻപുറകല്ലകം പൂക്കൾവർഷിക്കയോ!
നിൻതലസ്ഥാനത്തുരങ്ങിക്കിടക്കുന്ന—
ചെന്താമരേക്ഷണൻ കൺമിഴിച്ചീടവേ
കാന്തമാകലക്ഷ്മി മദസ്തിതാഭരം
കാന്തമാത്രപ്പാദഗുത്തമാടുന്നവോ!
ഭൂമിതുകുതയുഗം വന്നുചിരക്കയോ!
മാലേലവിണ്ടുമെഴുന്നളിവാഴ്ത്തോ!
നാടശേഷംഹന്ത! സന്തോഷസിന്ധുവിൽ
ചാടിനീന്തിടുന്നതെന്നോരത്യന്തത!
നമ്മുടെതമ്പുരാൻ ശ്രീമൂലതാരജൻ
നമ്മുടെമുന്നിമരമന്ദിരം
ചിന്മയൻപത്മനാഭൻപ്രസാദത്താൽ
കലമഞ്ചാവിട്ടുജയിക്കട്ടെ മേൽക്കുമേൽ.

൨. ശ്രീമാൻ, പി. എസ്സ്. അച്യുതൻപിള്ള.

(ബോട്ടുപാട്ട്.)

തന്താനന്തനം തന്താനന്തനം
താനന്നാനാനന്നന്തന്താനം

൧. പാലാഴിമാരിൻകടാക്ഷങ്ങളാകുന്ന
നിലാളികൾക്കു പുനോട്ടമായി
കല്പതരകല്പനാംശ്ചിമൂലഭൂമരൻ
ശില്പതരശീലനായ് ലാലസിപ്പു — തന്താ

൨. പാകാരിസന്നിഭൻനമ്മുടെതമ്പുരാൻ
നാകാധികസ്ഥിതിനാടിനേകി
പകലീരവുപട്ടയൊടു പാരിടംപാലിച്ചു
പാകുന്നകിത്തിവിത്തെന്നുമെന്നം — തന്താ

൩. ശ്രീപത്മനാഭ! നിൻഭാസനായ് മേവുമീ
ശ്രീരാമവർമ്മക്ഷിതീശപരേന്ദ്രൻ
അതപലിയലാതെകണ്ടാരോഗ്യശാലിയായ്
വത്തിച്ചിടേണമാചന്ദ്രതാരം — തന്താ

൨

പൂക്കാരി.

(കഥനം)

ഒരു ഓൺകട്ടിക്കു്.

൧

പൂലേഖപുണ്ടപുതുവസ്ത്രമുടുത്തു, പൂപ്പ-
ട്ടാലേറവുക്കയറ്റണിഞ്ഞു, കരാംബുജത്തിൽ
പൂലേസെടുത്തു, പുരിവാർകഴൽ പുഷ്പമാല-
ത്താലേപിണച്ചൊരിവൾ പൂക്കൾ കൊടുത്തു നോരും

൨

പൂക്കുട്ടയെന്റെ മുടിയിൽ, പുതുതായവളി
പൂക്കുന്നപോലെ, വിലസുന്നതുകണ്ടുകൊൾവിൻ!
പൂക്കുന്നമേളമിനിയെങ്കിലുമെൻറവാടി-
പൂക്കുന്നമിച്ചലർപറിച്ചുതരാമസഞ്ചം.

൩

ഹാ! വേഗമിങ്ങുവരുവിൻ! തെരുവിൽകിടന്നു-
പോവേണ്ടപൂക്കളിതവന്നു:വിലയ്ക്കുവാങ്ങിൻ!
ശ്രീവേഷധാടീയിലഭീഷ്ഠിതമാണവണ്ടാർ-
പൂവേണിമാരിവിടൊരുത്തരുമില്ലയെന്നോ?

൪

ചുറ്റിക്കൊരന്തമണയാത്തവിശിഷ്ടമായ
ജാതിപ്രസൂനഗണനിമ്നിതനമ്മാല്യം
നീതിയ്ക്കുഞാനൊരു വിലയ്ക്കുകൊടുത്തിടാം, നേർ-
പാതിയ്ക്കുവെച്ചതു മുറിക്കേമെന്യമോത്താൽ.

൫

നീലത്തഴക്കഴലിമാരതിമണ്ജുരാതി-
കാലത്തുകാമുകജനാഗമവേളയിങ്കൽ
ആലംബമായ് കരുതിടുന്നൊരുനല്ലമല്ല-
മാലയ്ക്കുഞാൻ വിലകുറച്ചിതുവന്നുവാങ്ങിൻ!

൬

ചേലുള്ളചെമ്പകസുമങ്ങളിണക്കിവച്ചു-
കോലുന്നഭംഗികലരുന്നൊരുമാലകാണിൻ!
വാലുള്ളവാനരവധൂടികളല്ല-വണ്ടു-
വേ. ചേലുള്ളവാർക്കഴലിമാരിതുവന്നുവാങ്ങിൻ!

൭

നേരറൊരാമരസപുഷ്പഗണങ്ങളാൽ, തു-
ന്നാരങ്ങളൊൻനടുവിൽവച്ചുരമിച്ച മാപ്പം
ആരത്രവാങ്ങുവതിനിന്നു? നന്താംഗി മാരിൽ
സാരജ്ഞരാമവർസമീപമണഞ്ഞുനോക്കിൻ!

൮

ഹാ! വാങ്ങുവിൻ! വിലകുറച്ചുതരാം, വിശുദ്ധ-
ദവാച്ചുനയ്ക്കു തുളസീഭജമാല്യമിപ്പോൾ;
ഭാവാനലപ്രതിമദുഃഖമശേഷമറ്റു-
പോവാന്തിതൊന്നുമതിയെന്നു മനസ്സിലാക്കിൻ.

൯

പോകുന്നുഞാൻ! രുദ്രിമറഞ്ഞു; റിഹംഗവൃന്ദം-
കൂകുന്നകൂട്ടിലണവാൻ ധൂതികൂട്ടിയിപ്പോൾ!
ആകുന്നപോലെകൃഷിചെയ്തുപറിച്ചുപുക-
ളേകുന്നതിന്നവരതയാർവചുവീൻ ക്ഷണത്തിൽ.

ന

ഫോട്ടോഗ്രാഫർ.

(പ്രായംചെന്ന ഒരു കുട്ടി ധാരയുടെ വേഷത്തിൽ തന്റെ ക്യാമറയും മറ്റു സാമാനങ്ങളും ഒരു ഭൂതനെകൊണ്ട് ചുമപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു).

ഫോട്ടോഗ്രാഫർ:—അല്ലയോ! മാന്യമഹാജനങ്ങളെ! ഞാൻ ജഗൽ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ആണ്. എന്റെ ഫോട്ടോയിയ്യൂശരി ഫോട്ടോ ഇല്ലെന്നു സർവ്വസമ്മതമത്രേ. കാശ് മീര മഹാരാജവ്, ക്രൂച്ച് ബീഹാർ മഹാരാജാവ്, മഹാരാജാ രൂപക്കർ, മുക്കർജി തുടങ്ങിയുള്ള അനേകം മഹാരാജാക്കന്മാരും ഭാര്യയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും ബഹുമതികളും എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പോക്കററിൽനിന്നും കുറെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും ഫോട്ടോകളും എടുത്തിട്ട്) അവയിൽ ചിലതാണിവ (എന്നു പറഞ്ഞു കാണിക്കുന്നു) ഞാൻ എടുത്തിട്ടുള്ള പടങ്ങൾകാണിൻ! ഈ രാജ്യത്തു് ഇന്നലെയാണു വന്നുചേർന്നതു്, ഒരാഴ്ചയിൽ കൂടുതൽ ഇവിടെ താമസമില്ല. എന്റെ ചാർജ്ജ് തീരെ ലാഭ്യമാണ്.

ഒരു കുട്ടി (നാടൻവേഷത്തിൽ അടുത്തുചെന്ന് ഒരു പടം നോക്കിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) നിങ്ങളുടെ ചാർജ്ജ്താണ്?

ഫോ:—കാർഡ് സൈയിസ് ഫസ്റ്റ് കോപ്പിക്ക് രണ്ടരരൂപ; കൂടുതൽ കോപ്പി ഓരോന്നിന്നു കാൽരൂപാവിതം.

കുട്ടി:—എന്നാൽ എനിക്ക് ഫസ്റ്റ് കോപ്പി വേണ്ട; കൂടുതൽ കോപ്പികളിൽ 4 എണ്ണം മതി.

ഫോ:—ഹ! ഹ! ഹ! നല്ല വിദ്വാൻ! ഫസ്റ്റ് കോപ്പി എടുക്കാതെ കൂടുതൽ പ്രീതി എങ്ങിനെ കിട്ടും. കൂടുതൽ പ്രതി. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോന്നിന്നും കാൽ രൂപാവിതം വേണമെന്നാണു പറഞ്ഞതു്. ഏതായാലും രണ്ടര രൂപയില്ലാതെ സാധിക്കയില്ല.

കുട്ടി:—ആഹാ! ആട്ടെ! ആരുടേയും പടം എടുക്കാമോ?

ഫോ:—ഓഹോ! പിന്നെന്താ!

കുട്ടി:—എന്നാൽ എന്റെ മരിച്ചുപോയ ഗോപാലന്റെ പടം ആദ്യം എടുക്ക; കാണട്ടെ.

ഫോ:—കൊള്ളാം! മുമ്പു മരിച്ചു പോയ ആളിന്റെ പടം ഇപ്പോൾ എടുക്കാൻ കഴിയുമോ? തരക്കേടില്ല.

കുട്ടി:—അങ്ങിനെയാണോ? എന്നാൽ എന്റെ കുട്ടൻ മദ്രാസിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അവന്റെ പടം ഈ യന്ത്രത്തിലുണ്ടോ? എടുക്കു; കാണട്ടെ.

ഫോ:—(പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) പടം ഒന്നും ഈ യന്ത്രത്തിലിരിപ്പില്ല. ഈ യന്ത്രം ശരിയാക്കി വച്ച് അതിനഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന, ആളിന്റെയോ, ആളുകളുടെയോ, സാധനങ്ങളുടെയോ പടം മാത്രമേ എടുക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

കുട്ടി:—എന്നാലുകൊട്ടെ! എന്റെ പടം ഇപ്പോൾ എടുക്കാമോ?

ഫോ:—അതു ശരി, ഇപ്പോൾതന്നെ എടുക്കാം.

കുട്ടി:—ഈ പടം ആരുടേതാണ്?

ഫോ:—കാശ്മീർ മഹാരാജാവിന്റെയാണ്.

കുട്ടി:—ഇതോ?

ഫോ:—ഗോവിന്ദനാഥഭോസിന്റെ പടമാണിതു്.

കുട്ടി:—ഇവരെ ആരെയും ഞാൻ അറികയില്ലല്ലോ. അവർ ഇങ്ങനെതന്നെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

ഫോ:—നിങ്ങളുടെ പടം കണ്ടു ശരിയാണെങ്കിൽ പണം തന്നാൽ മതി.

കുട്ടി:—ഓഫോ! ഇപ്പോൾ എന്റെ പടം എടുത്തു് ഇവരെ എല്ലാം കാണിച്ച് ഇവർ സമ്മതിക്കയാണെങ്കിൽ, പണം തന്നതിന്നു വിരോധമില്ല.

ഫോ:—ഇപ്പോൾ പടം എടുത്തു കഴിഞ്ഞാലുടനെ തന്നെതിന്നു സാധിക്കയില്ല. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ താമസിക്കുന്ന കല്യാപാലത്തിനടുത്തുള്ള ബംഗ്ലാവിൽപണവും കൊണ്ടു വന്നാൽ പടം തരാം.

കുട്ടി:—അതെന്താ! അതെന്നെ കളിപ്പിക്കാനാണ്.

ഫോ:—കളിപ്പിക്കുന്നല്ല മനുഷ്യ! നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടെങ്കിൽ പടം എടുക്കേണ്ട; സലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കുട്ടി:—ദേവ്യപ്പെടാതിരിക്കു; എന്നാണു പിന്നെ ഉടനേതന്നെ പടം തന്നാൽ?

ഫോ:—ഞാൻ പറയാം; കേട്ടോളൂ. (മുക്കാലിമേൽ ക്യാമറാ ശരിപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്നു) ഈ മുക്കാലിമേൽ വച്ചിരിക്കുന്ന 'ക്യാമറാ' എന്ന യന്ത്രത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു് ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടി വച്ചിരിക്കുന്നു. ആളിന്റെ മായ ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽ വീണിട്ടു് അതിന്റെ പ്രതിമയായ ക്യാമറായുടെ പുറകിൽ വച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്ലോറിൽ പതിക്കുന്നു. ഈ കണ്ണാടിപ്പലക എടുത്തു കഴുകുമ്പോൾ ആളിന്റെ ശരിയായ സ്വരൂപം അതിൽ വ്യക്തമായി കാണാം. പ്ലോറിൽ കടലാസു പതിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളവയ്ക്കു കറെ ഉണക്കുമ്പോൾ, രൂപം കടലാസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു കാണപ്പെടും. ഈ കടലാസു കഴുകി ശരിപ്പെടുത്തുന്നതാണു ഫോട്ടോ. ഇങ്ങനെ കഴുകിയുണങ്ങി ശരിപ്പെടു കിട്ടണമെങ്കിൽ രണ്ടു ദിവസം വേണ്ടി വരും.

കുട്ടി: (ധൂതിയോടുകൂടെ) എന്നാൽ എന്റെ പടം ഇപ്പോൾ തന്നെ എടുക്കണം.

(ഒരു കസേരയിൽ കയറി ഇരിക്കുന്നു)

ഫോ:—ധൂതിപ്പെടാതിരിക്കൂ; നിങ്ങളുടെ പടം എടുക്കുന്ന കാര്യം കറെ അസാദ്ധ്യം തന്നെ.

കുട്ടി:—അങ്ങിനെ സാറിനു തന്നെ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ എടുക്കേണ്ടാം.

ഫോ:—ശരിയാകുമോ എന്നുള്ള സംശയമല്ല. ഇതു ധൂതിയുള്ള മനുഷ്യൻ ഫോട്ടോ എടുക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ ചിരിക്കുകയോ ഗോഷ്ടി കാണിക്കുകയോ കൈച്ചെയ്യും. പടത്തിലും ആ ഗോഷ്ടിഭാഗങ്ങളൊക്കെ കാണും.

കുട്ടി:—അത്രേയുള്ളോ? ഞാൻ ഗൗരവം പിടിച്ചുതന്നെ ഇരുന്നു കൊള്ളാം.

ഫോ:—(ക്യാമറാ വീണ്ടും ശരിപ്പെടുത്തി വച്ചിട്ടു്) അയാളെ ഒരു കസേരയിൽ പിടിച്ചിരുത്തുന്നു. ചിരിക്കരുതു്; അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും നോക്കരുതു്; ശരിയായി ഇരുന്നു കൊള്ളണം.

കുട്ടി:—എന്നാൽ ഞാൻ മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു കൊള്ളാം. കണ്ണു തുറന്നിരുന്നാൽ പക്ഷേ ചിരിച്ചേക്കും.

ഫോ:—രസികൻ തന്നെ. കണ്ണടച്ചിരുന്നാൽ ഫോട്ടോവിലും അങ്ങിനെതന്നെ കാണാം. നന്നായിരിക്കണമെങ്കിൽ നേരേ ഇരുന്നു കൊള്ളണം.

കുട്ടി:—ശരി! ശരി! എന്നാൽ ഞാൻ എത്രതന്നെ ഭാഗ്യവാരിയെന്നു
ലും ശരിയാകയില്ല. എന്റെ പുറത്തെ മുഴ ഞാൻ അ. മെ
യും കാണിക്കാതെ ഇരിക്കുകയാണ്. പടം കാണുമ്പോൾ
എല്ലാവരും മുഴകളോക്കേപിടും.

ഫോ:—(പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഈ ഭിക്ഷുകാർ ഇത്ര മലമ്പുര
ന്മാരോ! എങ്കോ പുറകുവശം പടത്തിൽ കാണുകയില്ലെന്നറി
ഞ്ഞുകൂടെ? (ക്യാമറാ വീണ്ടും ശരിപ്പെടുത്തുന്നു) കുട്ടി അന്
ക്കാതെ ഉരൽ വിഴങ്ങിവേലോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഫോട്ടോഗ്രാ
ഫർ ഇടയ്ക്കിടെ ചെന്നു തട്ടി അയാളെ ശരിയാക്കിയിരുന്ന
ന്നു. പടം എടുക്കുന്ന മുഹൂർത്തത്തിൽ ‘മുട്ടകടിക്കുന്നു’ എന്ന
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കുട്ടി ഗോഷ്ടികൾ കാണിക്കുന്നു.)

ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ഓടിവന്ന് ഇത്തരക്കാരുടെ പടം എടുക്കാൻ പ്ര
യാസംതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു ശകാരിക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും
തമ്മിൽ കുറെ വഴക്കു പറഞ്ഞു പിരിയുന്നു.

ര്

വാഹനങ്ങൾ.

ഹർ കുട്ടികൾക്കു്.

(വാഹനങ്ങളുടെ വിരുന്നുകൾ ഉടുപ്പിന്മേൽ കത്തി പീടിപ്പിച്ചു
കൊള്ളുന്നു.)

ഹ. ആവിവണ്ടി—ഉഴക്കുന്നതടലോടു മുൽക്കടരവം
കൈക്കൊണ്ടുരുണ്ടാഞ്ഞുതാം—
നാക്കാട്ടം മലമ്പുര കടന്നു കഴലൂതി—
ക്കൊണ്ടുകോട്ടംവിന്നാ
ചേക്കുന്നാളുകളെ വഹിച്ചുവരവ്—
ക്കേതേതെണ്ടിക്കിങ്കലേ—
ക്കാക്കാനോടിട്ടു “മാവിവണ്ടി” യിഹത്താൻ
സഞ്ചാരസൗഖ്യപ്രദൻ

വ. മോട്ടാർ—കേട്ടാലുമിന്നതിപരിഷ്കൃതരാജ്യമാന്ന്
നാട്ടാരശേഷമിഹ നമ്മുടെ സൽഗുണങ്ങൾ
പാട്ടാക്കിടുന്നപരമാനുകൂല്യവേഗമേന്തും
“മോട്ടാർ” ഞാനധികമോഹനബാഹ്യരൂപൻ.

൩. ചവിട്ടുവണ്ടി—

കവിഞ്ഞൊരക്കൗശലശില്പിതീർത്തതാം
“ചവിട്ടുവണ്ടി”യ്ക്കത്രുവണ്ടിയേതുവാൻ
രവിപ്രധാനാശ്വഗതിക്കുതുല്യമായ്
ഭവിക്കുമെന്യാത്രചവിട്ടിയോട്ടിയാൽ.

൪. കുതിരവണ്ടി—

കുതിരവന്റെ രഥത്തിനൊടൊപ്പമായ്
“കുതിരവണ്ടി”വരുന്നതുകാണുവിൻ;
ഗതിസുഖാനുഭവം തരുവാനഹം
മതിയാർമതി ചൊല്ലുകയല്ലുഞാൻ.

൫. പ്രക്ഷാപവണ്ടി—അക്ഷാമംബഹുവാഹനങ്ങളിലിടെ

ക്കാണുന്നതിന്നുണ്ടുഞാൻ
“പ്രക്ഷാപവണ്ടി” പ്രണപ്തഭേദങ്ങളിലയേ
റാത്തെന്നുവാങ്ങിടുവാൻ
രക്ഷാഭംഗമെരീക്കലും വരികയി
ല്ലെന്നിൻ കരേറീടുകിൽ
പ്രക്ഷാളിക്കയുമില്ലുഞാൻ പൊടികളാ
ലാരേയുമെന്യാത്രയിൽ.

കാളവണ്ടി—

കണ്ടിത്തോ നല്ലതാം കാളവണ്ടിയാമെന്നൊരു കർമ്മം
മണ്ടിടതുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു മേലും മേൽ.

ആവികപ്പാൽ—കാര്യന്മാർമഴപെയ്തിട്ടെ, കടുത്തായ

കാറ്റിളകിട്ടെ, ഭി-
യേറുമാറയികളിമമായലയടിമി-
ട്ടെ യലമാഴിയിൽ
പേറുമാവിയുടെശക്തികൊണ്ടുതകളാലൊ-
രക്കിടിചിണഞ്ഞിടാ
വുറുതുക്കട്ടെവതൊടോടുമൊരു “കപ്പ-
ലാ”മിമ്പെന്നൊരല്ലനോ?

വഞ്ചി—വഞ്ചിരാജ്യസർവ്വലാശയങ്ങളിൽ

തഞ്ചിടും രസമൊടുംചരിക്കുവോൻ
അഞ്ചിതല്ലതി കലന്നിടുന്നതാം
“വഞ്ചിയെക്കിമപി വിസ്മരിക്കുമോ?

വിമാനം - കേട്ടിട്ടേയുള്ളു പെരുമാണിവിപുലചരി
 തത്തിൽ, എന്നാൽ മഹാമാർ,
 കാട്ടിത്തന്നു പുനർജീവനമരുളി 'വിമാ-
 നാ'ഖ്യനാമെന്നെയിപ്പോൾ
 പാട്ടിൽ പക്ഷങ്ങളേതും പലപറവകയേ
 പോലെ കാലാന്തരത്താൽ
 നാട്ടിൽ സഞ്ചാരമാക്കിപ്പോ, തതരമിനിമേൽ
 ചെയ്തിടാം ചേതമെന്തേ.

രഥം - "രഥമിതു ബഹുരഥം
 പണ്ടിനിക്കായിരുന്ന
 പ്രഥമപദവി നാനാ
 വാഹനശ്രേണിയിങ്കൽ
 അഥശകടമനേകം
 പുത്തനായെത്തിടട്ടേ!
 പ്രഥമമനിലനിൽക്കും
 നൂനമാചന്ദ്രതാരം

എല്ലാവരും കൂടി -
 ഇതാമഹാലോകരശേഷമാദരാൽ
 ഗതാഗതം ചെയ്തിനത്രത്തങ്ങളിൽ
 നിതാനമേരുന്നിതു ശാസ്ത്രവൃദ്ധിതൻ-
 പ്രതാപമോതുന്നിതു തങ്ങളുൾപത്തുചേർ.

ഒ. ഭായിക്കുട്ടിയുടെ മോഹം.

രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾക്ക്

(അമ്മയും മകളും)

അമ്മ: - ഭായിക്കുട്ടി! ഇവിടെ വരൂ! കൊച്ചുമ്മയുടെ വീട്ടിലെ റത്ത്
 മാനങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ.

ഭായി: - അമ്മേ! എന്റെ ഇന്നത്തെ യാത്ര എത്ര വിശേഷമായി
 രുന്നു! ഞാൻ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചു സാമാനങ്ങൾ കണ്ടു
 വെന്ന് അമ്മയ്ക്കറിയാമോ! നമുക്കു ഒരു കുതിരവണ്ടി വേണം

അമ്മ: - അതെന്താ!

ഭായി:—കൊച്ചുമ്മയുടെ വീട്ടിലെ കുതിരവണ്ടിയിൽ ഞാനും കൊച്ചുകുട്ടനും തങ്കമ്മയും കുടപ്പുറംവരെ സക്കീട്ട് ചെയ്തു. കുതിരവണ്ടിയിലെ യാത്ര ബഹു കേമമാണ്. അപ്പുനോടു ഞാൻ പറയട്ടെ ഒരു കുതിരവണ്ടി വാങ്ങിയ്ക്കാൻ.

അമ്മ:—എന്റെ കുഞ്ഞേ! നിനക്കുവരെപ്പോലെ കുതിരവണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ?

ഭായി:—അതെന്ത്! ഞങ്ങളെല്ലാം ഒരു പ്രായക്കാർ. അതോ അവയെ ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട ഉടുപ്പുകളും ആകുലങ്ങളും എനിക്കില്ലാഞ്ഞിട്ടോ? എനിയ്ക്ക് ഈ ഉടുപ്പുവേണ്ടാ. ഈ ചാക്കുപോലെ നിറമില്ലാത്ത ഉടുപ്പ്! ഫ! ആ തങ്കത്തിന്റെ പാവകാ കാണ്ണം. ഇന്നുതന്നെ എനിക്കു മാതിരി ഒന്നു തയ്യിച്ചുതരുവാൻ ഞാനപ്പുനോടു പറയും. കുതിരവണ്ടിയും രീച്ചയായിട്ടു വാങ്ങണം. അപ്പുനിങ്ങുവരട്ടെ! ഞാൻ പറയട്ടെ!

അമ്മ:—എന്റെ ഭാമനേ! ധൂതിപ്പെകാതിരിക്കു സാധിക്കുന്ന കായ്ക്കു തെപ്പറ്റി മാത്രമെ ആശിക്കാവൂ.

ഭായി:—(തിരിഞ്ഞു പാവ എടുത്തു) ഹോ! എനിക്കു് ഈ പാവ വേണ്ടാ. തങ്കത്തിന്റെയും കൊച്ചുകുട്ടന്റെയുംകളിക്കുറപ്പുകൾ അമ്മ കാട്ടിപ്പല്ലോ! എന്തെല്ലാം മാതിരി! ഞെക്കുമ്പോൾ പട്ടിക്കുഞ്ഞുപോലെ കരയുക! ഡ്രിൽമാസ്റ്റർ ബാറിൽ കളിക്കുന്നതുപോലെ കളിക്കുക! എന്തെല്ലാമോ! എനിയ്ക്കൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. കൊച്ചുമ്മ അതൊക്കെ വാങ്ങി കൊടുക്കും. അമ്മ പോയാൽ അതൊന്നും കാണുകയില്ല. (എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിക്കുന്നു)

അമ്മ:—നിനക്കധികം ഇഷ്ടം തോന്നിയതു് എന്തിലാണ്?

ഭായി:—ഇഷ്ടമോ എല്ലാറ്റിലും ഇഷ്ടമുണ്ട്. കൂടുതൽ രസം തോന്നിയതു കുതിരവണ്ടിയിലെ സവാരിയാണ്. എളുപ്പം വണ്ടിയും കുതിരയും വാങ്ങാൻ അപ്പുനോടു അമ്മകൂടെ പറയണം.

അമ്മ:—(കുട്ടിയെ പുറത്തു തലോടിക്കൊണ്ട്) കുഞ്ഞേ! നിന്റെ അപ്പൻ കൊച്ചുമ്മയുടെ ഭർത്താവിനേപ്പോലെ ധനികനാണോ? അദ്ദേഹം ഒരു ജഡ്ജി, അപ്പുനോ ഒരു ഗുമസ്തൻ. അദ്ദേഹത്തിനു മാസം ൨൦൦ രൂപ ശമ്പളം. നിന്റെ അപ്പനു ൩൦ മാത്രമേുള്ളൂ.

ഭായി:—അതെന്താ, പിന്നെ അച്ഛനും ധനികനല്ലാത്തത്? അദ്ദേഹത്തിനെന്താ കുറവ്.

അമ്മ:—നിന്റെ അച്ഛനേക്കാൾ പാവപ്പെട്ടവർ എത്ര വളരെയുണ്ട്. അവരുടെ സ്ഥിതിയോ.

ഭായി:—അതുവോ.

അമ്മ:—നമുക്കുള്ളത്തോളം പണവും സ്ഥിതിയും ഇല്ലാത്തവർ നമ്മുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ഇല്ലേ! പനക്കലേ കണ്ടൻ, ചുമട്ടുകാരനേ നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ?

ഭായി:—കണ്ടനെ ഞാനറിയില്ലേ! ഫാ! അയാളുടെ ഭാര്യയും കുട്ടികളുമൊക്കെ എത്ര വൃത്തികെട്ടവർ.

അമ്മ:—പാവങ്ങൾ! എന്തു ചെയ്യും; ചിലപ്പോൾ പട്ടിണിയാണ്. അയാൾ സാധു; അവരെച്ചെയ്താൽ എത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടാണു രക്ഷിച്ചുപോരുന്നത്.

ഭായി:—അമ്മ! എന്നാൽ കൊച്ചമ്മയ്ക്കു ധാരാളം പണമുണ്ടല്ലോ പാവപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുവതോ? എനിക്കുള്ളതുപോലെ ഉടുപ്പം മററും തങ്കമ്മയ്ക്കു മതിയെന്നു വെയ്ക്കണം. ശേഷം പണം ഭാനു ചെയ്യുവതോ!

അമ്മ:—എന്റെ കുട്ടീ! കൊച്ചമ്മ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നു നീ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു? അവർക്കു ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഭാനു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാലും ഈ വിധം പൊടിപൊടിയ്ക്കാം. അവർ പല പാവപ്പെട്ടവരേയും സഹായിക്കുന്നതുപോലെ നീയും സഹായിക്കേണ്ടതല്ലേ? കണ്ടന്റെ കുട്ടികൾ നിന്റെ വേഷവും തീറ്റയും എല്ലാം കാണുമ്പോൾ നിന്നെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെതല്ലേ വിചാരിയ്ക്കുന്നത്.

ഭായി:—നേരണമ്മേ! എന്റെ ഉടുപ്പം പാവവും മററും കാണുമ്പോൾ ആ കുട്ടികൾ കരകയും അവരുടെ അമ്മയോടു ശാഠ്യം പിടിയ്ക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഞാൻ ഇനിയും അവർക്കു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യും.

അമ്മ:—അവരവരുടെ സ്ഥിതിയും സ്വത്തും അനുസരിച്ചു കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ ശ്രദ്ധിയ്ക്കണം. ചെലവിടുന്നതും സഹായിക്കുന്നതും അവസ്ഥാനുസരണം ആയിരിക്കണം. നിന്റെ ആശ്ചര്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചതരുന്നതിലേക്കു ഞങ്ങൾ കഴിവില്ലാപ്പോൾ ചിലവിട്ടാൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ ദോഷപ്പെടുത്തുകയായിരിയ്ക്കും.

ഭായി:—അതെന്താണമ്മേ! എനിയ്ക്കെന്തു ഭോഷം വരും?

അമ്മ:—ഒരു ദുഷ്ടാനുഭവം ഞാൻ നിന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കാം. ഇന്നത്തെ കുതിരവണ്ടിയാത്ര നിനക്കോ, തങ്കത്തിനോ, ആക്കായിരുന്നു അധികം രസം. നിനക്കല്ലേ?

ഭായി:—അതേ. അവർക്കു സാധാരണ സവാരിയുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. എനിയ്ക്കു കൂടുതൽ സന്തോഷമുണ്ടായതെന്തെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

അമ്മ:—എന്നാൽ നിങ്ങളോട് നീയും കുതിരവണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എവിടെ എങ്കിലും പോകണമെങ്കിൽ നടന്നു പോയ്ക്കുള്ളണം എന്നു നിർബന്ധമായി പറയുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ പ്രയാസവും സങ്കടവും ആക്കായിരിക്കുകയും നിശ്ചയമായും തങ്കത്തിനുള്ള സങ്കടപോലെ നിനക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നീ സാധാരണ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്കു നടക്കണം. അവർ വെയിലത്തും മറ്റും ഇറങ്ങി നടന്നു ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വളരെ വിഷമവും സങ്കടവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. അല്ലേ!

ഭായി:—അതു നേരാണ്,

അമ്മ:—ശരി, തനിയ്ക്കുള്ളതിൽ തൃപ്തിയോടുകൂടിയെന്നുതന്നെ നാം യഥാർത്ഥമായ സുഖം അഭിനന്ദിച്ചുവെക്കാം.

൩

കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം.

എട്ടുകുട്ടികൾക്കു്.

ഓരോകുട്ടിയും കൃ, ത, ജ്ഞ, താ, പ്ര, ക, ട, നം എന്നു അക്ഷരങ്ങളിൽ ഓരോന്നുവണ്ണക്കടലാസിൽ വെട്ടി, കട്ടിക്കടലാസിൽ പതിച്ചു കൈവശം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ഓരോ ശ്ലോകവും ചൊല്ലുമ്പോൾ, ഈ അക്ഷരങ്ങൾ യഥാക്രമം ഉയർത്തി കാണിയ്ക്കണം. ഒടുവിൽ എല്ലാവരും കൂടി ഒരേവരിയായി പിടിച്ചു് അവസാനശ്ലോകം ഉച്ചരിക്കട്ടെ.

൧-ാം കുട്ടി:—

പ്ര'കൃ'തിയുടനെടുക്കേണിപ്പൊന്നി-
ന്നതുനിതരാം പ്രതിയാകുമെന്നവിട്ടാൽ,
സു'കൃ'തമിവനെവിട്ടുപൂണ്ടുപല്ലോ
സുതനെ, യെടുത്തു കൃ'താന്തനായിതാനെൻ.

൨-ാം കുട്ടി:—

മലയുടൈമുകളേറിനിന്നുവെന്നാൻ
“ത”മലതടസ്സമക.നതീത്തിടാം
“ല”തയിലിളകിത്താൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ
“ത”ലതകരാറണയാതെ കാട്ടിടാംഞാൻ.

൩-ാം കുട്ടി:—

പ്രതിയൊടൊടുവിലൊത്തുവാദമില്ല-
തിവനിഹ നിന്നിടുകിൽ പ്രതി“ജ്ഞ”യായി
അവയൊടുമവസാനമെത്തിയെന്നാ-
ലിവനവികല്പമവ “ജ്ഞ”യേകിടുന്നു.

൪-ാം കുട്ടി:—

വടിവിലിവനെവിട്ടുനില്പെ, മാ“താ”-
വഴുകൊഴുക്കും മലർമങ്കയായിടുന്നു,
വളമൊടിവനെമൂട്ടിലിട്ടുവെന്നാൽ
വലിയൊരു“താ”വളമപ്പൊഴുതടവിയ്ക്കും.

൫-ാം കുട്ടി:—

“പ്ര”ഥമനിവനെവച്ചു ചാരമപ്പോ-
ളുകിലശേഷമഹോ! “പ്ര”ചാരമായി,
“പ്ര”ജ്ഞമിവനെവിട്ടൊഴിഞ്ഞിടുമ്പോ-
ളിഹലയമായിവരുന്നു വാസ്തവത്തിൽ

൬-ാം കുട്ടി:—

പട,പ“ക”കേളിച്ചിടുന്നുഞാന-
ങ്ങിടയിലണഞ്ഞിടി.ലാല്പമെത്തിയെന്നാൽ
പടമിഹ “ക”പടം കഥിക്കുമല്ലോ,
പി“ക”വടിവാം “ക”പിത്താൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ.

൭-ാം കുട്ടി:—

പു“ട”കയിലിഹ്നൊന്നൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ
പുകയുളുവായിട്ടുമെന്നറിഞ്ഞിടേണം
പക“ട”യൊടുവിലെന്നെ വിട്ടുനിന്നാൽ
പകവരുമേപരമാത്മമക്ഷണത്തിൽ.

൮-ാം കുട്ടി:—

മനയിലിവനൊടുക്കമെത്തിടുമ്പോൾ
മന“നം” എഴുനീതു, മാ‘നം’ എന്നെവിട്ടാൽ
മലർമകളുണ്ടെന്നു, പാവയേ ഞാൻ
മതിമതി പാവ“നം” ആക്കിവെച്ചുകൊൾവാൻ.

എല്ലാവരുംകൂടി:—

അതർക്കമിസ്സഭയെ ധ്വജത്തിടുന്നതാം
സ്വതന്ത്രധീകലതമവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ,
കൃതപരം പ്രതിനവമായരീതിയിൽ
“കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം” ഏവമാദരാൽ.

9

ആംഗലസാമ്രാജ്യം

പദ്യപ്രഹസനം.

ഒരു കുട്ടി പരിചാരികയുടെ വേഷത്തിൽ നാമാങ്കിതമായ വി
ല്പയിട്ടുകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു:—

കിളിപ്പുറം—കക.

സ്വാഗതമെല്ലാപേർ, മിന്നിഹകനിവോടു—

മാഗതരായോക്കെല്ലാം, സ്വാഗതം, സുസ്വാഗതം!
രാജ്യസ്തേഹികളായനിങ്ങളെയൊഗ്ലേയസാ—
മ്രാജ്യമെന്താണെന്നിന്നുകാണിച്ചുതര:മല്ലോ.

നാമഹോ! മറക്കുമോ ഹോരമാംവേദകാല—
ത്തിമഹാസാമ്രാജ്യമത്യാശ്ചക്രകരമായി,
തുമയോടൊന്നിച്ചുനിന്നുകാഗ്രമനസ്സായി
ജ്യമകേതുവിൻനേരിട്ടെതിത്തേരാ സ്ഥകൾ?

അന്നസാമ്രാജ്യത്തിങ്കലുൾപ്പെട്ടോരെല്ലാവരും—
മൊന്നുപോലെ:തലക്ഷ്മാമെച്ചല്ലേ:പ്രവർത്തിച്ചു!
ആശ്ചര്യനാഡിയുന്നിസ്സു മ്രാജ്യലക്ഷിക്കൊറ്റ—
യാശയാലിളിക്കുപ്പെട്ടിടുന്ന നിരന്തരം.
ഉച്ചമായ് സാമ്രാജ്യത്തിൻശംഖനാദത്തെക്കേട്ടു—

നൂച്ചലിച്ചിലേചിത്തമോരോരോയുവാക്കളിൽ
 യുദ്ധഭേരികേട്ടേതു സാമ്രാജ്യയുവാക്കന്മാർ -
 രിദ്ധരിത്രിയേദാസ്യവൃത്തിയിൽനിന്നുമേന്മേൽ
 ഉദ്ധരിപ്പതിനായിട്ടുത്സാഹമോടൊത്തു സം -
 ബദ്ധകുങ്കണന്മാരായ് സാദരംപുറപ്പെട്ടാർ?
 അദ്ധന്യസാമ്രാജ്യത്തിനൽകർഷമോരോനാളിൽ
 സിദ്ധമാകട്ടേ! ധർമ്മപാലനോപായങ്ങളാൽ
 യുറോപ്പിലെന്നപ്ലാരോയുദ്ധസങ്കേതങ്ങളിൽ
 കൂറോടുതോർത്തോർന്നിന്നുകോമളയുവാക്കന്മാർ
 വീരോടുപടവെട്ടിച്ചീയ്വിണമഹിമമാർ
 മാരോടുചേർക്കുമാറുമരണമടഞ്ഞില്ലേ?
 നാമവർക്കുതാഴെപ്പിരിയുണ്ടെന്നതിനിപ്പോ -
 ളാമയമകന്നുനിന്നത്യർത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കുക.

(എന്നു് അല്പനേരം കണ്ണടച്ചുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.)

പോരാസംഗരമേലംവർഷിച്ചവിശുദ്ധമാം
 ചോരയാലുറപ്പിച്ചസാമ്രാജ്യസാഹോദയ്ക്കും
 സാരമേറിയതത്രെ; സപാതന്ത്ര്യമെന്നുള്ളതാ -
 ണീരമ്യഹർച്ചത്തിന്റെയുള്ളകാത്തടിസ്ഥാനം
 മാതാവുസാക്ഷാൽബ്രിട്ടനോരോരോവിഭാഗങ്ങളും
 ഉത്താനംപെണക്കളായല്ലയോ ശോഭിക്കുന്നു?

നേരേനല്ലമ്മയേയുമോരോനസ്വഹോദരി -
 മാരേയുറക്കുണിച്ചുരവരുത്തിക്കാട്ടിത്തരാം.
 ഹാ! സദസ്യരേ! നിങ്ങളെന്തുകൊണ്ടാണു, പരീ -
 ഹാസഭാവത്തോടെന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടിടുന്നതു?
 ഈയിടുങ്ങിയമുറിക്കുള്ളിലെങ്ങിനെ, മഹ -
 തതായ്ക്കുംസാമ്രാജ്യത്തെക്കുട്ടികളായഞങ്ങൾ
 കാണിക്കുമെന്നോശർ; കുഞ്ഞുങ്ങളോരോഗോഷ്ടി -
 കാണിക്കുന്നതും മഹാകൗതുകാവഹമല്ലോ
 വാണിക്കില്ലതമാതുംവൈഭവം, സഭാകന്യാം
 ക്ഷീണിപ്പി. പ്രക്കാരമല്ലോ ഞങ്ങളെന്ദനത്തിൽ
 ത്രാണിക്കുകുറവേറ്റമുണ്ടെന്നുവരാം, കൃപാ -
 ശ്രേണിയോടകക്കാമ്പി ലീലകയെല്ലാഹിങ്ങളും
 നിസ്സാരമെന്നായ് തള്ളിവിടിക്കീടും. നിന്നും താ -
 നിസ്സാമ്രാജ്യത്തിന്നുള്ളമാഹാത്മ്യംകുണ്ടി; വേദാം.

ഇപ്രഹസനത്തിന്റെയുൽകൃഷ്ടാശ മന്ത്രിയുടെ
 ഉപരിഹാസനേരേധരിക്കു സന്ദർഭത്തിൽ

എപ്രകാരത്തിലെല്ലാംഞങ്ങളെന്നുനാവിധ
സുപ്രസംസകൾകൊണ്ടുവർഷിക്കാതിരിക്കില്ല?
മാറട്ടേമറയിതു, മനോജ്ഞതരമാകും
മാറത്താണിട്ടാനിയാമാതാവുവരുന്നല്ലോ-

(നാമാങ്കിതമായ കൊടിപിടിച്ചു്, ഉചിതാലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടി ഒരു പാശ്ചാത്യപനിതയുടെ വേഷത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുനുകൊണ്ടു് ബ്രിട്ടാനിയാ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇവിടെ അർദ്ധദ്രാകാരമായി കണ്ടേരകളിട്ടിരിക്കണം.)

പരി - അടുത്തുചെന്നുവരിച്ചു് -

ദേവി! ഞാനഭിവാദ്യമഞ്ജസാചെയ്തിടുന്നു
ദേവിയിൽസർവ്വോപരിമംഗളാഭവിക്കട്ടെ!

(വഞ്ചിപ്പാട്ടു്.)

ബ്രിട്ടാനിയാ - മംഗളംപരിചരിക്കേ! മംഗളഭവിച്ചീടട്ടേ!
ഭംഗമറുഭവിക്കട്ടെ സർവ്വമംഗളം!
ആംഗലസാമ്രാജ്യമെന്നാണെന്നാകട്ടുവാനായിപ്പോ-
ളംഗങ്ങളിലോരോരുത്തരാഗതരാകാൻ
രംഗത്തേക്കുവിളിക്കുക. രസമൊട്ടുവരുടെ
സംഗമമേസാമ്രാജ്യത്തെസംപൂർണ്ണമാക്കൂ.
ആദ്യമേനമ്മുടെ ചതുരംഗസേനാനിവാഹങ്ങൾ
വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി വരട്ടെമുമ്പിൽ.

പരി - (വിളിക്കുന്നു)

സന്നാഹത്തോടുകൂടിസ്സാജരംനീങ്ങളെല്ലാം
വന്നാലും ചതുരംഗസേനാനായകന്മാരെ!

(ചതുരംഗം. എന്ന് ഓരോ അക്ഷരവും വെണ്ണക്കടലാസിൽ വച്ചതായിവെട്ടി ഉടുപ്പിന്മേൽകത്തി മാറത്തുധരിച്ചു പടയാളികൾക്കുചിരമായ വേഷത്തോടുകൂടി സേനാചക്രമണക്രമമനുസരിച്ചു നാലുപേർ പ്രവേശിച്ചു സല്യട്ടുചെയ്തപ്പൊഴു കണ്ടേരകളുടെ പുറകിൽ അണിനിരന്നു നിൽക്കുന്നു)

ബ്രി. - നാവികസൈന്യവുമായുനമേവന്നുനമിക്കുവാൻ
നാവിളക്കിവിളിക്കുകനല്ലനാദത്തിൽ

പരി - (വിളിക്കുന്നു)

നാവികസേനാധിപവന്ദമേ! നീങ്ങളെല്ലാം
മാവിർമ്മോദത്തോടാശു പന്നിങ്ങുവരീക്കവിൻ.

(നാ, വി, ക. - സേ, ന്നം എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ വണ്ണക്കടവാനിൽ വെട്ടിപ്പതിച്ചുകൊണ്ടു മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം അഞ്ചുപർവ്വവശിച്ചുസംഗ്രഹിച്ചു ഇതിനായിട്ടുള്ള ഇത്രയും വശത്തു് അണിനിരന്നു ചെന്നു നില്ക്കുന്നു)

ബ്രി—ആയുസ്സിനെ നന്മമാക്കിക്കൊണ്ടു കാശത്തൽ പായുവാൻ, റ്റിച്ചിട്ടുള്ളവെമാനികന്മാർ ആയുരോപിതമായുള്ളവേദത്തോടുചേർക്കുളിൽ ഭീയുദിച്ചിട്ടുമാറാൻ വരട്ടെമുമ്പിൽ.

പരി—(വിളിക്കുന്നു)

വൈമനസ്യത്തെ വിട്ടുപോയ്ക്കുന്നവേഗമോടു വൈമാനികരേനിക്കൾ വരുവാൻ വണങ്ങുവിൻ!

(വൈ.മാനിക, താൾ എന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ വെട്ടിട്ടെടുക്കൊണ്ടു്, മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം അഞ്ചുപർവ്വ വന്നു ഇതിനായിട്ടുള്ള വലത്തുവശത്തു് അണിനിരന്നു നില്ക്കുന്നു)

ബ്രി—മുഖ്യസേനാധിപന്മാരേ! മൗഢജ്ഞാപനങ്ങളാൽ മുഖരിതമാക്കിപ്പിന്നാശാമുഖങ്ങൾ.

(സേനകളെല്ലാം മൊന്നിച്ചുകൂടി ചൊല്ലുന്നു)

വെച്ചുപാട്ടു്.

പദ്യ വി.

ബ്രിട്ടാനിയജയിക്കട്ടെ, യിസ്സാമുജ്ഞം

മൊട്ടുകൈനന്നായ് ഭരിച്ചുവിടസട്ടെ!

“മ”ട്ടാളിമതലാസികർത്രിനൊരു

പൊട്ടാകമുല്ലസഭിപമായിടുന്ന—

ബ്രി

“മാ”റാത്തുമോരപകാശിച്ചുസാമ്രാജ്യം

മാതാവെന്നുള്ളഭിമാനമിണങ്ങിയ—

ബ്രി

“മി”ത്രമേജ്ഞങ്ങളെയെല്ലാമൊരുപോലെ

മത്രമേജ്ഞങ്ങളായിക്കരുതുന്ന—

ബ്രി

- “മി”ശക്കൊമ്പേന്തിയ “കേസരി” * ചീരന്റെ
യാശയെല്ലാമടിച്ചുതുതകത്തോരു — ബ്രി
- “മി”ഷ്ടാനൊരു ചുവന്നിടം നേതപരം
നിഷ്ഠാസനം ചെയ്തു നിസ്സാരനാക്കിയ — ബ്രി
- “മു”ലാസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചി ലോകം —
പാലനം ചെയ്യാസകേളക്കിയ — ബ്രി
- “മെ”തു മൈശ്വര്യവിശേഷവിലാസത്തോ —
കുത്തുഗവാനിജ്ഞാപദമേന — ബ്രി
- “മേ”ദുരസംഗരസരക്ഷിതയായ
മേദിനിയെന്നുള്ള കേരവികേട്ടിടിന — ബ്രി
- “മൈ”ത്രിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ജ്ഞാപദം
ജ്ഞാപദം തീണ്ടാതെ രക്ഷിച്ചു പോയന്ന — ബ്രി
- “മൊ”ത്തം ജനവിതംനോക്കി ബ്രഹ്മിപ്പിട —
മുത്തമസ്ഥാപനമുറക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന — ബ്രി
- “മോ”ക്ഷമചികരക്കൊരു മുള്ളിയ
മോഹനതന്ത്രവിശാരദന്മാരുള്ള — ബ്രി
- “മു”സ്താസ്തകാരപരിപാടനത്തിനാ —
യാസ്താസ്തകാരപരിപാടനം ചെയ്തിരുന്ന — ബ്രി
- “മം”ഗളമെങ്ങും പരത്തുവാനായ് ചതു —
രംഗസേനാദികൾക്കെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന — ബ്രി
- “മുക്കളിൽ പോലോരോരാജാവിഭാഗത്തിൽ
തൃക്കണ്മനത്തെല്ലുകാട്ടിവിളങ്ങുന്ന — ബ്രി

ബ്രി—(സൈന്യങ്ങളോട്)

മതി! മതി! നിങ്ങളുടെ മധുരമായിരുന്നിട്ട്—
മതിസ്തതിക്കുൻ ഹൃദയം നന്നായിച്ചേറ്റാൻ
മതിശ്രുതാത്മകൊണ്ടു മരിക്കുന്നതുലോകം; ലോകം—
ഗതിക്കു ഞ്ഞാൻ ദിവ്യധിയുള്ള നെന്തിൽ
അതിൽ പരം മഹത്തായ കൃത്യമൊന്നാദിപ്ര, മേലാ—
ലതിലുള്ളോരുൾ അന്നൊന്നു ജപിച്ചിരിക്കാം.

(പരിചരിക്കയോട്)

തോഴി! പരിചരിക്കെ! നീ പിഴയാതെൻ പരിചരൻ
കീഴിലെഴുമൂഴികളെയോരോന്നായിമേൽ

വഴിപോലെവിളിക്കുക കഴിവുപോലെവരിപ്പോൾ
മിഴിയിണക്കുസവതേത തഴപ്പിക്കട്ടെ

അവരോരോരുത്തരായി വരുന്നതിൻമുമ്പിലെന്റെ
നവമായമാംമാതൃത്തിൻരഹസ്യമോതാം.
ഭവനത്തേജയകുമാൻഭജബലമുള്ളസേനാ-
നിവഹങ്ങളിലെന്റെ കല്പനകേരളപ്പാൻ
സന്നദ്ധരാണെന്നാകിലുമിവരുടെശക്തികൊണ്ടു
തന്നയല്ല സാമ്രാജ്യത്തേദരിപ്പതീക്കാൻ.
സപാതന്ത്രപ്രമാംദിപ്തദീപസ്തോമോരോനാടുകളിൽ
വീതരക്കുന്നാട്ടിന്നായ് വിളക്കുകയാൻ
ചേതമാക്കുമില്ലെന്നല്ലെൻ, രാജ്യഭാരമംസർപ്പ-
ചേതസ്സമാകഷകമായിരുന്നിടത്തു.
നിദ്രാഹീനനിഷ്കുഷ്ഠയോടുമി കാത്തുവാഴുമെന്റെ
മുദ്രാവാക്യമെന്തെന്നതു മുറച്ചിടാഞ്ഞാൻ.

“നീതിയുപയംഭരണരീതിയുപ്രചരിച്ചാൽ-
ജീതിയില്ലാതിരിക്കട്ടെപ്രജാവലികൾ.
അടിമരൂപിണീടട്ടെ, മുടിവേകമധർമ്മമാ-
മടിമത്തമെന്റെകൊടിപറക്കേടിക്കിൽ.
വണ്ണഭേദംവിഗണിച്ചുനാട്ടിലെല്ലാംനീതിന്ത്രായ-
നിണ്ണയങ്ങളുള്ളതെന്നു മജ്ഞന്മാർ”.

പണ്ടുണ്ടായസാമ്രാജ്യങ്ങളിലിപ്പിപ്പിത്തപങ്ങളു
ക്കൊണ്ടുനാടുഭരണകുമാൻഗ്രമിശായ്കയാൽ
കണ്ടുകൊരവാ നില്ലാതായിത്തീൻപോയികഷ്ടംപോയ
കൊണ്ടുമാത്രമറിയപ്പെട്ടിരുന്നിടത്തു.

സ്നേഹാസ്സഭാരാജ്യഭാരമമൊന്നേ, യഥാർത്ഥം
മാഹാത്മ്യമോടെന്നും നിലനില്ക്കുകയുള്ളു.

പരി:—(വിളിക്കുന്നു)

കാനനപ്രദേശത്താൽകരുമായിരിക്കുന്ന
കാനഡേ! വന്നാപ്പംനീയാദ്യമായ് തിരുമുമ്പിൽ

(നാമാകീതമായ കൊടിപിടിച്ചു, കയ്യിൽ ഗോതമ്പുകുതിരുക
ഇം എടുത്ത് ഒരു പാശ്ചാത്യപനിതയുടെ പേഷത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്)

കാനഡാ:—

(അനന്തം)

ജനനി! നീജയ! ജയ! പരിതോഷം—
ജനകമായ് നിന്നതളപ്പാടിനാൽ
വിനയപൂർവ്വമീവിദൂരസ്ഥയായ
തനയവനിതാതലകുനിക്കുന്നു.

കനകശോഭയെ വഹിച്ചിട്ടു നന്ദം
ഘനതരിയെഴും പട്ടിണിത്താൻദിക്കിൽ
കനതരഗോതമ്പിൻ കരിർക്കലകളു-
മനസ്സുളംപായും പലപഴകളും
ദിനശരപ്രഭകടന്നിടത്തുള്ള
വനതലങ്ങളും, വരാചലങ്ങളും
ഘനതരമായ തുഷാരമാലക-
ളുനല്പമെത്തുന്ന കടൽപ്പാറങ്ങളും,
മനംകവരുന്ന മധുരസംഗീത-
സ്വനംകലരുന്ന ഹിമംഗമങ്ങളും,
അനവധിഗുണമിവണമുള്ള ഞാ-
നനയയാംനിന്റെ പ്രഥമപുത്രിതാൻ

(എന്നു വന്ദിച്ചു മാറിനില്ക്കുന്നു.)

പരി:—(വിളിക്കുന്നു)

താമസഖണ്ഡത്തിന്റെ ക്ഷണിപ്രഭേശമേ!
താമസമന്വേഷണവന്ദിക്കമാതാവിനെ.

(നാമാവിതമായ കൊടിപിടിച്ചു കനകകാഞ്ചിയും വജ്രഖഡ്ഗം
തങ്ങളായ മാലകളും അണിഞ്ഞു് ടെക്നക്ഷിയുടെ തുവലുംധരിച്ചു്
ഒരു പാശ്ചാത്യവനിതയുടെ വേഷത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു:--)

തെക്കെ ആഫ്രിക്ക:—

(കല്യാണൻ കളവാണി—എന്നു മട്ട)

മാതാവേ, നമസ്കാരം! നിനക്കുളാമിവളെ-
ജ്ഞാതാനുമോദമോടുമനുഗ്രഹിക്ക:

എന്താനുംകാലംമുമ്പിദ്ധാത്രിയെ രാക്ഷസീയ-
സ്ഫീതാംഘരമോട്ടു 'കേസരാ'ഖ്യൻ
ഭീ താവും പടവെട്ടിബീഭീമാന്ധകാരംകോലം
പാതാളത്തിന്നകത്തുപതിപ്പിക്കുവാൻ,

ഭാവിക്കെ, ബാലതീമത്സഹായം വസുന്ധരാ-
ഭാവിശ്രേഷ്ഠിനായിക്കൊണ്ടിട്ടപ്പോൾ
ദേവി, നിൻപാദങ്ങളിൽ സർവ്വം സമർപ്പിച്ചു
താവിടുംശ്രദ്ധയോടുന്നില്ലേയൊൻ?

ഓ! വിശിഷ്ടങ്ങളായി വാചാമഗോചരമാം
ശ്രീവിലാസങ്ങളെന്നെത്രകാണാം?
തുവിചിത്രാഭകോലം വഞ്ചനകളെന്നിൽ
തുവിട്ടന്നല്ലേ ശൃംഗാരങ്ങളാകും
ഈ വിലതീരത്താരാഗാതകം ഭവമേതു-
മാവലമകുന്നുണാനയമുന്നില്ലേ?

ചട്ടറചതുരത്തിന്റെ മേലിലിരിക്കേണ്ടു-
മൊട്ടകപ്പുഷ്പിതൻതു ചമുകൾ
ഒട്ടല്ലകിടക്കുന്നതെന്നു ധീനത്തിൽ-
പ്പെട്ടതായുള്ളകൊടുംകുട്ടിത്തളിൽ
തപിട്ടുന്നിനാദികളും താഴ്ന്നുകിടക്കേണ്ടത്-
ത്തിട്ടക, ഉന്നതമാപെർത്തങ്ങൾ,
മുട്ടനാമുന്നപുക്കൾ, മുട്ടനാത്തകാകങ്ങൾ,
പട്ടണങ്ങളും, പലപദാർത്ഥങ്ങളും,
തിട്ടമാണിയുന്നസിന്ദൂരപുരി, മലർ-
പ്പട്ടണിപ്പാദങ്ങളിൽ നമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(എന്നു വരിച്ചു, മററിപ്പോന്നു.)

പരി.—പുരയിപ്പുറത്തു പുതിയമാന്ത്രേലിയ
വരുന്നുമാതാവിന്റെ സ്താദരം വന്ദിക്കുവാൻ:

(നാമാകീതമാമ കൊടിപിടിച്ചു മുത്തുമാലകളണിഞ്ഞ കിരീട
ത്തൊടു കൂടി പലതരത്തിലുള്ള പദ്യങ്ങളും വാദിച്ചു് ഒരു പാശ്ചാത്യ
വനിതയുടെ വേഷത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു്)

ആന്ത്രേലിയ:—

(കുറഞ്ഞു)

എത്രയും ദൂരത്തുനിന്നു വന്നിടുന്നുവൊൻ-
മത്രമാതാവിന്റെ കാൽത്താൻകൈവണങ്ങിട്ടുൻ.
മുത്തയന്ത്രമെന്റെ കടൽ തീരദേശങ്ങളിൽ
മുത്തമണിസമൂഹങ്ങളെത്ര വിളയുന്നു?
പൊന്നുമാഴിത്തിരമാലയെന്റെ ചെവിങ്ങളിൽ-
ചിത്തപാടുപാടിപ്പാരംചിത്തമുലയുന്നു.

വള്ളികളും, ചെടികളും, വാതപോതങ്ങളും—
മുള്ളിലുംതെളിഞ്ഞിണങ്ങിനിന്നുകളിക്കുന്നു
ആടുകളും, കൈകുരുകി, കുട്ടിവാലുകളിൽ—
ച്ചാടമണിമുഗങ്ങളും, ചാരുവാജികളും
മേടുകേരിപ്പുല്ലുമേഞ്ഞുകൊണ്ടുസഞ്ചരിക്കും
മാടുകളുമെൻറമഞ്ജുഭൃഷണങ്ങളത്രെ!

(എന്നുവന്ദിച്ചുമാറിനില്ക്കുന്നു)

പരി:—മററുപൈതങ്ങളെല്ലാമൊന്നിച്ചുകൂടിനന്നായ്
മററുന്നമോദമോടുവരുവാൻ വന്ദിക്കുവിൻ.

(സുസിലൻറ പുഷ്പമാലയത്തോടുകൂടി ഒരു പാശ്ചാത്യവനിതയുടെ വേഷത്തിലും, സുഹൃത്തുസ്ഥൻറ ഒരു മത്സ്യഗന്ധിയുടെ വേഷത്തിലും. മാൽടാ, ജിബ്രാൾട്ടർ ഇവർ രണ്ടു ബാലന്മാരുടെ വേഷത്തിലും, നാമാങ്കിതങ്ങളായ കൊടികളോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു:—)

സുസീ:—തന്നെ യൊരുവളമ്മേ,
താണിതാകമ്പിടുന്ന
വിനയമോ,ടിവളേനീ
വീക്ഷണംചെയ്തിട്ടുന്വോൾ
പഥസുരഭീലസുന—
പ്രാതമേകത്ര,കത്തു—
നാലഗിരിമുതേജഃ
പുഷ്പമന്യത്രകാണാം.

സുഹൃത്തു:—മാതാവേ, കൈതൊഴുന്നമകളൊരുവളിതാ,
മത്സ്യമാലാഖിലാസ—
ശ്രീതാവുന്നെൻറയാഴിക്കരയപിടവിടെ—
തീപ്രവഞ്ചഗമത്തിൽ,
സ്ഫീതാകാരപ്രഭാവത്തടവിവെളവെളെ—
ചിന്നിമിന്നത്തുഷാര—
പ്രാതാലകാരമോടൊത്തഹഹ! വിലങ്ങിട്ടു—
നാണ്ടവീക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ.
ജി—മാ—ന്നെച്ചു:— കിഴക്കൻഭിത്തിലെത്തേണ്ട
വഴിക്കുള്ളിരുക്കോട്ടകൾ.
കഴൽക്കുകൈവണ്ടുങ്ങുന്ന
മിഴിക്കാനന്ദമേകുവോൾ.

(വന്ദിച്ചുമാറിനില്ക്കുന്നു.)

ബ്രി: സാഗതമെങ്കട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കെല്ലാമിന്നമഹാ-
യോഗത്തിങ്കൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുവാൻ.

കുട്ടികളേ, നിങ്ങളുടെ കശലസംഭാഷണത്താൽ
ചൊട്ടിപ്പറപ്പെടുന്നല്ലോ സന്തോഷബാഷ്പം.
പൂമധുവതിന്നിടുന്ന നിങ്ങളുടെ പാടുകളി-
ലാമഗ്നമായെൻറമനംലയിച്ചിടുന്നു.
ക്ഷേമമെല്ലാമഷ്ടമെന്നുചൊല്ലിക്കേട്ടനേരത്തിതാ
രോമഹർഷണവും മെയ്യിലുയന്നിടുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ടനിങ്ങളുടെ ഭാവിയിലെപ്പറ്റിയെന്നുള്ളിൽ
ഭയമില്ലതെല്ലാ നിങ്ങൾഭാഗധേയരതാൽ
സ്വയംഭരണത്തിലെത്തിസ്വാതന്ത്ര്യമയ്ക്കുള്ളശമ്പ
ജയശബ്ദമുയർന്നുജഗന്മോഹനം
മൈക്കണ്ണിമാരായനാങ്ങളിരിക്കുമ്പിൻ, നിങ്ങളെല്ലാം
മിക്കവാരുംമാതാവോടുതുല്യരായല്ലോ.
കെട്ടിയകോട്ടകളോടുമൊപ്പമുറപ്പുള്ളതാമി-
ക്കട്ടികളുംരണ്ടററത്തുമിരുന്നീടട്ടെ.

(കുട്ടികളാള രണ്ടുവശത്തുമിരുത്തി മാറുള്ളവരും യഥോചിതം
ഇരിക്കുന്നു)

(പരിചാരികയോട്)

ധീ വിശുദ്ധികലരുന്നഭാരതസംഗ്രാജ്യലക്ഷ്മീ-
ഭാവിയിലിളിച്ചുവേഗംവരുത്തുകനീ!

പരി—(വിളിക്കുന്നു)

പാവനയായിട്ടുന്നഭാരതവനിതേ, നീ
ഭാവിശുദ്ധിയോടുകൂടുന്നാലും സമീപത്തിൽ.

(നാമാങ്കിതമായ കെട്ടിപിടിച്ച്, ഭാരതസ്ത്രീയുടെ വേഷ-
ത്തിൽ ആഡംബരരാവിതയായി ഒരു പുഷ്പമാലയും തൂട്ടവസ്ത്രവും
ധരിച്ച് പ്രശാന്തഗംഭീരഭാവത്തോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചു)
ഭാരതഭൂമി—

(മഞ്ജരി.)

ഭവ്യമേകീടുംവെളിച്ചമുള്ളപ്പതു
ഭിദ്യമാമേതൊരുദിക്കിൽനിന്നോ?
നാഭാന്തബ്രഹ്മപരസ്തുതിപാടുന്ന
വേദാന്തമുണ്ടായതേതുദിക്കിൽ

പുതുമായിട്ടുപുരാണങ്ങളേതൊരു
ഭൂതലത്തിങ്കലുദിച്ചുയൻ?
കൈതിരുമ്മിപ്പമോരതരസംകോല-
മൈതിഹ്യമെങ്ങു നിന്നുതടവിച്ചു?

കൃഷ്ണന്റെരജിലകളാലുപാതമികൾയാന-
തൃഷ്ണവളത്തിന്തേതുദിക്കിൽ?
ബുദ്ധന്റെയുത്കൃഷ്ടത്വംഗതാലോരമുൽ-
ബുദ്ധമായ് തീർന്നുപാരേതുതാനോ?
തുഗപ്രസിദ്ധികലനന്നരാജർഷി-
പുഗവന്മാരേതുദിക്കിൽവാണു?
ക്രിസ്തുവിൻമാറാത്തുമാദ്യമായേതൊരു
നിസ്തുലദേശംഗ്രഹിച്ചുനിന്നു?
അജ്ഞാപുതൻമതസാരംപ്രാപിച്ചു-
ക്കൊള്ളാനിടയായതേതുദിക്കിൽ

നിമ്ലനന്മാരാമൃഷീശ്വരന്മാരുടെ
കർമ്മങ്ങൾകായ് ചതുമേതുദിക്കിൽ?
ശങ്കരാചാര്യർദീപതപശാസ്ത്രജ്ഞരെ-
സ്തംഭവെടിഞ്ഞതൊതുഴിപെറു?

സാവിത്രിമൂലമായ് ചാരിതമാഹാത്മ്യ-
മാവിഷ്കരിച്ചതുമേതുദിക്കിൽ?
സീതയശോഭാദിമാത്രകാളലോക-
മാന്ദാകളെങ്ങുലസിപ്പിച്ചിരുന്നു?

കാളിഭാസന്റെകവിതാമൃതവേണി
കാളിയൊഴുകുന്നതേതുദിക്കിൽ?
ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെശിഷ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ
ക്കാരാമമായ് തീർന്നതേതുദിക്കേം?
മാന്യതിലകമഹാത്മാക്കളാലതി-
ധന്യത്വമാണൊരുദിക്കേതുവാൻ?
ആദിക്കിൽനിന്നും—പ്രഭാതത്തിലിമ്പമോ-
ടാദിത്യഭേദമെഴിച്ചുമേന്മൻ,
ശ്രീഭിദ്യതേജോവിലാസംപുലർത്തിട്ടു-
മാദിക്കിൽനിന്നും—ബാൻവന്നിടുന്നു.

(എന്നു വദിക്കുന്നു)

ബ്രി:—ഭാസുരയായിരിക്കുന്നഭാരതസൗമ്യരാജ്യലക്ഷ്മി
നീ, സുതരാന്നിജകൃത്യബോധമോടിപ്പോൾ

ആഗതയാചിക്കയാലാനന്ദപരവശനായ്
സ്വാഗതംതൊന്നാതമാത്മമായുരച്ചീടുന്നു.

ഹിംസയിലവജ്ഞകോലമെന്നാകിലുംദുഷ് പ്രഭുതപ-
ദ്ധംസനാത്മമെന്നേനീയുംസഹായിക്കുവാൻ
സന്നദ്ധനായ് വന്നു, നിന്റെസൗഹാർദ്ദസൗകമാർപ്പത്തി-
ന്നെത്തന്നെതൃപ്തിയാണെന്നതവാച്യമല്ലോ.

പേദർഭത്തിന്നുചിതമായ് സംവൃതില്ലാത്തുള്ളസേനാ-
വൃന്ദങ്ങളേനിയോഗിച്ചുനീതരികയാൽ
ദുഷ് പ്രഭുതപാദുരേനീക്കിപ്പോയിത്തലകത്തിലീണ
നിഷ് പ്രഭോമസ്തമിച്ചനിരാശയിങ്കൽ
ഏതാദശപ്രവൃത്തിയുനിന്നുചെപുരാതനമാം
പൂതാമലപരിഷ്കാരപൂണ്ണഭാവവും,

(മാന്മുഖവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു്)

ഇപരോടുതുല്യമായി സ്വതന്ത്രമായിരിക്കുവാ-
നവകാശംഭവതിക്കുതരുന്നതുതന്നെ.
സ്വയമായിബ്ദരിക്കുവാൻമുഖ്യവട്ടങ്ങളെ
നയമോടുന്നാമിനിയുനടപ്പിലാക്കാം
സാധാരണത്തിലേ മഹാകാശ്യമെല്ലാംസാദ്ധ്യമാവു
ഭാവഭേദഭവതിക്കുഭേദിച്ചീടൊല്ലേ.

(എന്നു് അഭിനയിച്ചിരുന്നു)

ഭാരതലക്ഷ്മിയോടൊത്താലാംസാദ്രാജ്യപൂജ്യം.
ഭാസുരേ! നീയില്ലെന്നാലും പൂജ്യമാകുന്നു.
ഭടജനാക്രമണത്താലല്ലനിന്നെലഭിച്ചതെൻ-
ഭാഗ്യത്താലാണെന്നതുഞാൻമറക്കയില്ല.
ഭയംകൊണ്ടുഭവതിയേഭരിപ്പാനാവില്ല, സ്വയം-
ഭരണത്തെത്തരാമേന്ദാമസമെന്നു.

പരി:— തുല്യജാരത്തിൻവകസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാംകൂടി-
ത്തുല്യാഭാവത്തിലാവാതായിതാവുന്നിടുന്നു.

(സിലോൻ മുതലായ ക്രൈസ്തവകാളനികൾ എല്ലാംകൂടി പ-
വേശിച്ചു:—)

ഇവർ എല്ലാവരുംകൂടി:—

അഹമഹമികയോടുത്തങ്ങളെല്ലാം-
മഹത്തവകാലിണകൈവണങ്ങിടുന്നു,

മഹമതിമഹനീയമെത്രത്തോഷം—
വഹമിതു, നിന്റെ മഹത്വമോതിടുന്നു.

ബ്രി: — മംഗളംഭവിച്ചിട്ടേ! മംഗളംഭവിച്ചിട്ടേ!
ഭംഗമാറുഭവിക്കട്ടേ! മംഗളംമേന്മേൽ!

(ഏഴുനേർക്കുന്നു)

(മറുജ്ജവർ ഏല്പാവയംകൂടി ഏഴുനേറുന്നിന്ന്)

പല്ലവി.

ബ്രിട്ടാനിയാ ജയിക്കട്ടെയിസ്സാമ്രാജ്യ-
മാട്ടാകെന്നന്നായ് ബ്രിട്ടീഷുവിലസട്ടേ!

“മ”ട്ടാളിട്ടമതലാത്തികത്തിന്നൊരു
പൊട്ടാകുമല്ലസദീപമായിടുന്ന— ബ്രി.

“മാ”ഹത്തമോരം പ്രകാശിച്ചുസാമ്രാജ്യ-
മാതാവെ പന്തളഭിമാനമിണങ്ങിയ— ബ്രി.

“മി”ത്രരാജ്യങ്ങളെയെല്ലാമൊരുപോലെ-
രുത്രമാ തൻമക്കളായിക്കരുതുന്ന— ബ്രി.

“മീ”ശക്കൊമ്പേന്തിയ കേസരിവീരന്റെ
യാഗയെല്ലാമടിച്ഛാത്രതകർത്താരു— ബ്രി.

“മു”ഷ്ടാണൊരു ചക്രവർത്തിയെസ്സുതപരം
നിഷ്ഠാസനം ചെയ്തുനിസ്സാരനാക്കിയ— ബ്രി.

“മു”ലസിദ്ധാത്മനാസരിച്ചിലരാ-
പാലനം ചെയ്തസഭകളങ്ങിയ— ബ്രി.

“മു”ത്തമൈശ്വര്യവിലാസവിശേഷത്തെ-
പ്പുത്രശാലാജ്യവൈഭവമേറുന്ന— ബ്രി.

“മു”ളംഭരസാഗരസംരക്ഷിതയായ
മേടിനിയെന്നുള്ളകേഴ്വികേട്ടിടിന— ബ്രി.

“മൈ”ത്രിപാദിക്കുന്ന മറുരാജ്യങ്ങളെ
ശ്ലുഗ്ദക്കർത്തിയാക്കിത്തരക്കുച്ചുപോരുന്ന— ബ്രി.

“മൊ”ത്തഞ്ജനഹിതംനോക്കിബ്രിട്ടീഷു-
മുത്തമസ്ഥാപനമുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന— ബ്രി.

“മോ”ക്ഷമടിമകൾക്കാലമരുളിയ
മോഹനതന്ത്രവിശാരദനാരുള— ബ്രി.

“മെ”ശ്ശാസകാരപരിപാടനത്തിനാ-
യാശ്ശാതുളതപരിഷ്കാരംചെയ്യുന്ന—

ബി.

“മം”ഗളമെങ്ങോപരത്തുവാനായ് ചതു-
രഗസേനാഭികൾക്കെക്കണ്ടിരിക്കുന്ന—

ബി.

മക്കളിൽപോലോരോരാജ്യവിഭാഗത്തിൽ-
തുകൺമുനത്തെല്ലുകാട്ടിവിളക്കുന്ന—

ബി.

(എന്നു് എല്ലാവരും പോകുന്നു.)

ശമേസു

പ്രഹസനം. *

ഒരു ന്യായം നടത്തൽ

രംഗം ൧.

(വേലുത്തമ്പിയുടെ വീട്ടിൽ അടുക്കളമുറി)

അടുക്കളക്കുരികാത്തു — (പ്രവേശിച്ചു്) ഇന്നു പിടിച്ചതു ജോലിയുണ്ടു്. കണ്ണു കീറിയപ്പം കാക്കവന്നു പുരപ്പുറത്തിരുന്നു വിരുന്നിനു വിളിച്ചതു പററി. എല്ലാവരും പരേം ഇതൊക്കെ അന്തവിചാസമാ! അന്തവിചാസമാ! എന്നു്. പക്ഷെ ചെലപ്പം പച്ചെലേം കരികേംപോലെ പററിയിരിക്കും.

കായ്മൊക്കെ കായ്മരണ. അരീം കറിത്താമാനോം കണ്ടാവാൽ ചാപ്പാടു കാലാമോ. വെറകില്ലാതെ തീ പററല്ല. ഉഴുതിളുതിക്കണ്ണന്തളിച്ചേ. ഇല്ലക്കലമാടൻ മല്ലൻപിള്ള എങ്ങോട്ടു പോയി. തട്ടുവുറത്തുകേറി വെറകെടുക്കണമി അങ്ങേയരന്നെ വേണം. അമ്പടാ! രണ്ടേ വരുന്നു! തിന്നു വെച്ചിച്ചു വീപ്പുന്നി!

മല്ലൻപിള്ള (പ്രവേശിച്ചു്)

(കുമ്മി)

എത്രവിരുന്നുകാരുണ്ടിന്നുണ്ണാം—

നത്രനമുക്കൊരുസദ്യയുണ്ണാം

* പറവൂർ പുതിയ കുറു് വി. എം. ഗൗർസ്കൂൾ ബാലികസമാജത്തിന്റെ ചാർജിക്യോറത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നായിത്തുവശ്യപ്പെട്ടതാസരിച്ചുവേലകൻ വിചതു്.

ചിത്രമടുത്തു, പല നല്ല
പാത്രമെടുത്തു; ചുരുക്കി നീ
വസ്ത്രമടുത്തു; വഴിപോലെ
മെത്തു രസമോടൊത്തു മടു-
പ്പത്തു നിരത്തിടുക
കാത്തു! കറിയൊക്കെ വേഗംവെച്ചോ
വാത്തു നീ ചോറുമെടുത്തുവെച്ചോ.

(എന്നു തന്നത്താൻ കൈകൊട്ടി കമ്മിയടിച്ചു തകർന്നു)

കാത്തു — താനെന്തെങ്കോ ഇന്നിത്ര കൊന്നു ചാടുന്നത്? തലയിലെ
ആണിയെളകിപ്പോയോ?

മല്ലൻപിള്ള: — “കാത്തു! നിൻ കമ്മിയത്രുപമിതു കണ്ടേച്ചൊൽ”...
.....ആണി മാത്രമേ ഇളകുവോ?

കാത്തു: — എടോ! താൻ കൊഞ്ചിക്കൊഴയാതെ കാര്യം വല്ലോമെ
ണ്ടുപറയൂ.

മല്ലൻപിള്ള: — എന്നാപ്പിടിപ്പോ! നമ്മുടെ തമ്പിയങ്ങളേതെ കല്പിച്ചു
ഭളവയാക്കി നീട്ടു കൊടുത്തു.

കാത്തു: — ഈ വെടി പൊട്ടിച്ചതാരെടോ! നേരം വെളുത്താത്തനി
ക്കത്ര കള്ളം പറയണമെടോ, തന്തുയാകണമെങ്കിൽ —

മല്ലൻപിള്ള: — ഞാൻ പണ്ടേ പച്ചപ്പരമാത്മിയാണെന്നു നിനക്കു
റിഞ്ഞുകൂടേ? ദൈവതമാണ്, കണ്ണരണ്ടാണ്, മൂക്കരണ്ടാണ്,
നാക്കരണ്ടാണ് തമ്പിയങ്ങളെന്നു ഭളവായായേ.

കാത്തു: — ഇതാരു പറഞ്ഞതെടോ. തമ്പിക്കു തമ്പിയങ്ങളെത്തു കമ്പി
യയച്ചോ.

മല്ലൻപിള്ള: — കമ്പിം കിമ്പിം ഒന്നുമല്ല. അങ്ങനത്തു വർത്തമാന
മൊക്കെ ആറ്റു വിശ്വസിക്കും. അങ്ങേപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവർ
തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു വന്നവരാണ്. ഈ വിവരം തമ്പി
യങ്ങളേതെ അമ്മയോടു പറയാനയച്ചുവന്നുമാണ്.

കാത്തു — എന്നാൽ കാര്യമൊത്തതുതന്നെയാണ്. നമ്മുടേ നമ്മു
ടെ നാട്ടുകാരുടേം പാകും. അമ്മമാരാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ
പൊന്നുകൊടങ്ങളെ പെറണം. തമ്പിയങ്ങളേതെ ചൊണയും
ചൊറുചൊറുപ്പും പരിപ്പും പാടോമൊക്കെയോർത്താ — അലോ
ഹത്തിന് ഈ പഴുവി കിട്ടിയതത്ര അൽപതമൊന്നുമല്ല.

മല്ലൻപിള്ള:—അതു ശരിയാണ്.

കാതു:—ഈ നല്ലോത്തമാനം കൊണ്ടുനഷ്ടം കലശലായി നമുക്കു പോരുകൊടുക്കണം. താൻ പോൾ തട്ടമ്പുറത്തു കേറി, വെറു കെടുത്തിട്ടു.

മല്ലൻപിള്ള:—അങ്ങനെതന്നെ.

കാതു:—കുറിയെന്നോല്ലാമാ വെക്കേണ്ടതെന്നു ഞാൻ വലുതകച്ചി യോടു പോയിച്ചറിയാട്ടു.

(രണ്ടാളും പോയി)

രംഗം ൨.

(വേലുത്തമ്പിയുടെ വീട്ടിന്റെ തിണ്ണ)

വലിയതങ്കച്ചി:—(മുറക്കൽ ചെയ്തും മുൻപിൽവെച്ചു പ്രവേശിക്കു ന്നു) (ആത്മഗതം) വേലു ഇങ്ങനെ ഒരു ഉയന്ന നിലയിൽ വരുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ടതായിരിക്കു മ്പോഴേ അവന്റെ ക്രമബദ്ധിയും കർമ്മശലതയും കണ്ടു തുറച്ചപ്പോഴത്താൽ ചുരുക്കമാണ്. അവന്റെ അച്ഛനും ആ ശാനം ഭീർവദഗ്നം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോൾ അനുഭവസി ലമാക്കി. സന്താനങ്ങൾ നന്നാകുന്നതും, ചിത്തയാകുന്നതും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സംരക്ഷണസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു ന്നുരുക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷാപീഠിയനുസരിച്ചു മിടിക്കുമെന്നാണു പ റുന്നതു്. ഇതിൽ ഏറക്കുറവു വാസ്തവമുണ്ടാകരിക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാം ദൈവേച്ഛപോലെ വരികയുള്ളു. വേലുവിനു ഭൂതയുടെ പദവി ലഭിച്ചുകൊണ്ടു സീമാന്തീതമായ സന്തോ ഷമെവിരിക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരു വിശ്വസിക്കും? അതു സത്യവുമല്ല. എന്നാൽ ഈ ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനമാണെന്നാൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സന്തോഷത്തേക്കാൾ, അതുസംബന്ധമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിന് അവനു ശക്തിയുണ്ടാകുമോ എന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയാണെന്നിരിക്കേതു്. സാമത്വമുണ്ടെങ്കിലും അവന്റെ സുഹൃത്തുവും, കാർഷ്യശേഷി യുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ കഠിനതയും, കരളുറപ്പുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ കണിശവും, മുൻനോട്ടമുണ്ടെങ്കിലും അവന്റെ മുൻ കോപവും എന്റെ ഉൽകണ്ഠയുടേ ഉദ്ദീപനമുണ്ടാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു സന്താനാഭ്യുദയത്തിൽ മതിമാ ന്നു സന്തോഷിക്കാതെ ചിത്തത്തെ സമനിലയിൽ നിറുത്തുകയാണു ഞാനിപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. സർവ്വ സന്തോഷസ

അപങ്ങളും ഈശ്വരജൽ സമർപ്പണം ചെയ്തു സമഞ്ജസിയോടുകൂടിയിരിക്കണമെന്നാണല്ലോ ഗീതാപ്രമാണവും.

(ചെല്ലം തുറന്നുനോക്കിട്ട്) വിരുന്നുകാരുടെ ലഹളകൊണ്ടു വെററിലയെടുത്തതു മഴുവാൻ തീർന്നുപോയെന്നു തോന്നുന്നു. എടീ! കാത്തു! നീ ഇങ്ങോട്ടുവ.

കാത്തു (പ്രവേശിച്ചു) എന്തമ്മാ! എന്നെ വിളിച്ചുട്ടോ.

തങ്കച്ചി:—ഓ! ഉപ്പ്, അതാ ആ അറവാതുക്കലിരിക്കുന്ന വെററു തുകലിങ്ങെടുത്തോ.

കാത്തു:—എന്തിനുകൊച്ചമ്മാ, അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന വെററിലയെല്ലാം വിരുന്നുകാരുടെകൂടെ വന്ന വാല്യക്കാർക്കു എടുത്തു കൊടുത്തല്ലോ.

തങ്കച്ചി:—ഏ.ഐ.ഹാ! അതുമൊക്കെ എന്തിനോ! എന്നാൽ നീ ആ മല്ലനെ വിളിച്ചു കൊടിപ്പറമ്പിൽനിന്നു കറെ വെററില എടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ പറ. അതുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുവേണം ഒന്നു മുറുക്കാൻ.

കാത്തു—ഓ. ഇപ്പം കൊണ്ടുവരിച്ചേക്കാം.

തങ്കച്ചി—(വിചാരം) വേലു ദളവയായി എന്നുള്ള വാർത്തമാനം അറിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും ഓരോരുത്തർ ഉദ്യോഗത്തിനു ശുപാർശ ചെയ്യാൻ തെരക്കുകൂട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അവരുടെ “അനുഷ്ഠാനസൂത്രികളാണ്” മൂക്കിൽ ചാടിട്ടു നടത്തുന്നത്. പുച്ചയ്ക്കുത്താണു പൊന്നുരുക്കിന്നിടത്തു കാത്തും. മക്കളുടേയും, ഭർത്താക്കന്മാരുടേയും ഉദ്യോഗജീവിത സാമ്പന്ധമായ സംഗതികളിൽ അമ്മമാരും ഭാര്യമാരും തലമിട്ടു നെന്തിന്? അതോ പന്തിയ പരിഷ്കാരം! അവർക്കു സൂചനങ്ങൾക്കു ചേരുന്നതായ എന്തെല്ലാം പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടാം.

എന്നാൽ ഈ സമാധാനമൊന്നും മല്ലരോടു പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കില്ല. വേലു, ദളവയായി എന്നുള്ള വാർത്തമാനംകേട്ടസമയം മുതൽ മല്ലാ സക്കാർപണി കിട്ടാൻ-തിട്ടക്കായി. എന്തിനെങ്കിലും വിളിച്ചാൽ അവന്റെ നിൽപ്പും, ഭാവവും കണ്ടാൽ “എനിക്കുദ്യോഗം എന്നു വാങ്ങിത്തരും” എന്നു ചോദിക്കുകയല്ലയോ എന്നുതോന്നിപ്പോകും.

ഇതാ അവൻ വെററിലയുമായി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

മല്ലൻപിള്ള പ്രവേശിച്ചു (ചെറില മുൻപിൽവെച്ച് തുടങ്ങിനില്പു ന്ന.)

തങ്കച്ചി - (ചെറിലയെടുത്തുനോക്കി) നീ കൊഴിയുടെ മണ്ടയൊക്കെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടുവാൻ. ഇല്ലേ!! ചെങ്കോക്കോടേൻപറഞ്ഞാൽ നേരെ കോതുകയുമില്ല.

മല്ലൻപിള്ള - തങ്കച്ചിയമ്മ സന്തോഷിക്കട്ടെയെന്നു വിചാരിച്ചു നല്ല തളിർചെറിലയായി ഞാൻ നോക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നതാണ്.

തങ്കച്ചി - അപ്പോൾ നല്ലചെറില കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ പേരിൽ എനിക്കു സന്തോഷമില്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്?

മല്ലൻപിള്ള - എന്നോടു പെരുത്ത സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തമ്പിയമ്മത്തോടു പറഞ്ഞു എനിക്ക് ഇതിനെത്രയോ മുൻപ് ഒരു സക്കാർപണി വാങ്ങിത്തരുമായിരുന്നല്ലോ.

തങ്കച്ചി - നിന്റെ കാര്യം ഞാനിപ്പോൾ വിചാരിച്ചതേ ഉള്ളൂ. നീ ഇവിടുത്തെ സേവക്കാരനാണെന്നു വേലുവിനറിയാം. അവൻ നിന്നെ നല്ലവണ്ണം അറിയുകയും ചെയ്യും. നിനക്കതെന്നെ അവനെ ചെന്നുകണ്ട് ഒരു പണി വാങ്ങിക്കൊള്ളരുതോ.

മല്ലൻപിള്ള - ഞാൻ അതു വിചാരിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ കയ്പിട്ടു പുച്ചയെപ്പോലെയാകുന്നു. ഒന്നും അടുത്തുചെന്നു പറയുന്നതിന്നു ഭയം തോന്നുന്നില്ല.

തങ്കച്ചി - മല്ലാ! നീ എന്തിനു സക്കാർജോലിക്കുപോകുന്നു. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ പണി ധാരാളമുണ്ട്. ഊണും മേച്ചിലും ഇവിടെനിന്നു കഴിയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ പത്തുപറ നെല്ലു ശമ്പളവുമില്ലേ? സക്കാർജോലിയാണെങ്കിൽ എവിടെയെല്ലാം പോയികിട്ടു കണും? എത്ര കഷ്ടപ്പെടണം? ആരുടെ താളത്തിനെല്ലാം തുളങ്ങര? ആരെല്ലാം തൊഴണം? എന്തെല്ലാം വേണം? വേച്ചതന്നെ ഇതിന്നു ചാടിപ്പോകേണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ ചിലപ്പോൾ വിചാരിക്കാറുണ്ട്. എത്ര നാളായി ഞാൻ അവനെ ഒരു കണ്ടിട്ടു?

മല്ലൻപിള്ള - ഇങ്ങിനെയാണെന്നു തങ്കച്ചിയമ്മ തടസ്സപര്യവേശിതത്വം തമ്പിയമ്മത്തോടു ഒരോലക്കുറിപ്പാണെന്നു നാളെ മല്ലൻപിള്ള

യുടെ മന്യവുമാകാം. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വ്യവശിക്കും പോകയാണ്.

തങ്കച്ചി:—അത്ര നിർബുദ്ധമാണെങ്കിൽ ഞാൻ വിചാരം വേലുവിനെ അറിയിക്കാം. അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ. നീതന്നെ അവനോടു കാര്യമൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. നിന്റെ അപേക്ഷ ഗ്രാമമാണെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നുമാത്രം കാണിച്ച് ഒരു കുറുപ്പടി ഞാൻ തരാം.

മല്ലൻപിള്ള—ഓഹോ! അതു മതി. ഞാനൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഒരോലക്കുടന്നു മാത്രം ഇവിടുത്തെ തനയച്ചാൽ മതി. കാര്യമെല്ലാം പിന്നെ സുമാർ.

തങ്കച്ചി:—എന്നാൽ നീ ഓലയും നാരായണവും എടുത്തുകൊണ്ടുവര. അപ്പോഴേതോളം ഞാനെന്നു മുറക്കട്ടെ. (എന്നുമുറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു).

മല്ലൻപിള്ള—(ഓലയും, പിച്ചാത്തിയും, നാരായണക്കൊണ്ടു പ്രവേശിച്ച് ഓല വാൻ അതും നാരായണം കൂടി അടുത്തുവെച്ചുകൊടുക്കുന്നു).

തങ്കച്ചി—(ഒരു കുറിമാനമെഴുതി)

ഇതാ! ഇതു വേലുവിന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കൂ. അവൻ വലിയ കണിശക്കാരനാണെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. അവന്റെ കീഴിൽ സർക്കാർ പണിക്കു പോകാതെയിരിക്കുക ഓണം സന്ദേശ നല്ലതു്. പിന്നെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തോ? ഇനിയും എന്തെന്നു സംഗതിയിൽ ഉപദ്രവിച്ചേക്കരുതു്. ഞാൻ കളിച്ചതൊഴുതു നാമാ ജപിച്ചുവരുമ്പോഴേക്കു് ഉണ്ടാകാമെന്നു തന്നെ കാണുവാനോടു പറക്കേണ്ടതാണ്. (എന്നു രണ്ടു പേരും പോയി.)

രംഗം ൩.

കാളന്ത:—അടുക്കളയിൽ ഒരു കട്ടയ്ക്കുള്ള കുറിസ്സാമാനവും വെച്ചു പിച്ചാത്തിയും എടുത്തു് അടുത്തിരുന്ന് അകാണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു) ദൈവമേ! ഇന്നു വിധനുക്കാരാരുമില്ലെന്നു് തോന്നുന്നു. ഇവരുമൂലം ഇരിക്കുവാൻ തീർന്നില്ലായി. ഏതെങ്കിലും കാര്യം പറഞ്ഞു വന്നുകൊള്ളുക! കളിച്ചു മുട്ടുന്നമടിച്ച്, കടന്നു

കുറയുക. വലുതായിപ്പോയി. പക്ഷെ പക്ഷെയാകെ തരക്കതിച്ചില്ലെങ്കിൽ തോഷമാണെന്നു ചാക്കോ ചൊല്ലും. ഇന്നു വലുതായിപ്പോ മാത്രം കതിയല്ലേ. അതുകൊണ്ട് അപകടം ഇപ്പോ മുളയ്ക്കു നല്ല ഒരു കവി വെണമെന്നും. (കൂട്ടയിൽ സാമാന്യം തിരിച്ചു മറിയിട്ടു) പഴുത്ത മാങ്ങകൊണ്ടൊരു പച്ചപ്പടി, പച്ചപ്പടികൊണ്ടൊരു കിട്ടപ്പടി, വെണ്ടക്കായും, കശനീരിക്കായും, ഉള്ളിയുംകൂടെ ഒരു തിയ്യത്—

മല്ലൻപിള്ള (പ്രവേശിച്ചു)

(കാലന്ദരക്കു കൊട്ടിക്കൊണ്ടു്)

(തുളുക്കു്)

കണ്ടാലുമെന്നുടെ ബാഹുപരാക്രമം—
കൊണ്ടാത്തുകിട്ടിയ സമമാനമഞ്ജസാ
മിണ്ടാതടുക്കളയ്ക്കുള്ളിൽ കിടന്നാടി—
ലുണ്ടാകുമോറ്റുണ്ണ് നമ്മൾക്കുമേൽക്കുമേൽ.
വണ്ടാറണിക്കഴുലാളായ നിന്നെയും
കൊണ്ടാണു പോകുവാൻ വിട്ടിപ്പന്തെക്കൊന്നും.
പണ്ടാറമാം മുതലാകുമിട്ടിട്ടുവാൻ
പണ്ടാശ്വപാലുള്ളതിപ്പോൾ ഫലിക്കത്താൽ
രണ്ടാലുമൊന്നിച്ചുപോയി വസിക്കുമോ—
നണ്ടാകുമോ മനസ്സുണ്ണൻ കാത്തുവരുന്ന!

(എന്നു തകർന്നുവെച്ചു തുളുക്കും.)

കാരിട്ട:—ഏതെങ്ങോ! ഇതു തുളുക്കും ചാട്ടവും തന്നെക്കൊന്നുതന്നെ വേല. കറെ കോണുകളും വാങ്ങി അക്കേട്ടി, കരുത്തോലോ ഏടുത്തോണ്ടു കോവിലിൽ കളാരട്ടേച്ചെന്നു തുള്ള! എന്നാൽ കള്ളച്ചക്രമമെങ്കിലും കിട്ടും.

മല്ലൻപിള്ള:— (കളകാഞ്ചി)

കരുതരുതു കരുതരുതു കലാപമെന്നാമലേ!

കാഴ്ച മനസ്സിലാക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

കാരിട്ട:—മതി, മതി. പാച്ചുമൊക്കെ മനസ്സിലായല്ലോ. നിങ്ങളുടെ വാതമാനമൊക്കെ ബാഹ്യാവിഭവങ്ങളാണോണ്ടു കേട്ടു. തമ്പലമുഖം ഗതിനിന്നു തകർച്ചിയമ്മ തമ്പലമുഖത്തേക്കൊരു കവിമാനം തന്നിട്ടുണ്ടു് അതല്ലോ?

സാരമുണ്ട്. ചൊന്നതിരുമേനിയെ വഴിതെറ്റിച്ചു നാട്ടിനു നാശം വരുത്തുന്നവരെ എത്രതന്നെ അമർത്തിയപ്പോൾ മതിയെന്നു ഏന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്നില്ല, അതിന്റെ ശേഷം ഏറക്കുറെ വ്യവസ്ഥാവിതമായ ഒരു ഭരണരീതി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുകൊണ്ടു നാട്ടിൽ സമാധാനത്തിന്റേയും ക്ഷേമത്തിന്റേയും ആവിർഭാവമുണ്ടാവാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നന്നുതിരിയുടെ പാർശ്വക്കാർ പക വീട്ടുന്നതിന് ഉറച്ച ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യബോധമില്ലാത്ത കൊച്ചുതിരുമനസ്സിലെ വഴി തെറ്റിക്കുന്നതിനു ഭൂപാലേശ്വരൻ അടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതൊന്നും കൂടാതെ യന്ത്രമോ, ചന്ദ്രമോ, തന്ത്രമോ ഉപയോഗിച്ചു ധർമ്മരാജാധിപനെ തന്റെ അടിമയാക്കുന്നതിനു “ധാമുസിരാനം” ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതൊന്നും ഞാനിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കുകയില്ല. ഇതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്ത ഭരണകൃമികൊണ്ടു നാട്ടിലേക്കു ശരിയായ ആദായം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ കൈക്കൂലിയും, വ്യഭിചാരവും, ശുചാർശയും കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, നാട്ടാഴ്ച രക്ഷയും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രഥമമായും പ്രധാനമായും ഇനിയും ചെയ്യേണ്ടതു രണ്ടു സംഗതികളാണ്. ഒന്നാമതു ശരിയായ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തി, കാലാകാലത്തു സർക്കാരിലേക്കു വരുവാനുള്ള കരം പിരിച്ചെടുക്കുക. ഇതു ഏറ്റവും മിക്കവാറും നടപ്പിലായിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതു കൈക്കൂലിയും, ശുചാർശയും, വ്യഭിചാരവും കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള സർക്കാർ ജീവനക്കാരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുക. ഇതിനും ഉടനെ വേണ്ട ഏറ്റുപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഒരു ശിപാലി—(പ്രവേശിച്ചു, തൊഴുതു്) തലക്കുളത്തു വീട്ടിൽനിന്നു് ഒരാൾ വന്നു സമയം കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

ഭദ്രാ—വേഗം അകത്തുവരാൻ പറയൂ.

ശിപാലി—(മല്ലൻപിള്ളയോടു കൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു. മല്ലൻപിള്ള തൊഴുതുവണങ്ങി നിൽക്കുന്നു)

ഭദ്രാ—(ശിപാലിയോടു) താൻ വെളിക്കുവെന്നു നില്ക്കൂ. ആശ്ചര്യമുണ്ടെങ്കിൽ വിളിക്കാം.

ശിപാലി—ഉത്തരവു് (തൊഴുതുപോയി)

ഭദ്രാ—(മല്ലൻപിള്ളയെ നോക്കി) മല്ലൻപിള്ളേ! നിങ്ങൾ എന്താണു പറന്നതു്? വീട്ടിൽ വിശേഷം വല്ലതുമുണ്ടോ? കായ്കമിപ്പാതെ അമ്മ ആരേയും നൃത്തിമുട്ടിക്കാറില്ലല്ലോ.

മല്ലൻപിള്ള—അമ്മ ഒരു കുറിയന്നു തന്നെയുളിട്ടുണ്ട്. അതിവിടെ

തന്നതിനായിട്ടാണു വന്നത് (എന്നു കുറിമാനം മേശപ്പുറത്തുവെക്കുന്നു)

ജോ—(അതെടുത്തുനോക്കി) അല്ലാ! ഇത് അമ്മതന്നെ എഴുതിയതാണല്ലോ. അമ്മയുടെ കൈവടിവ് എവിടെക്കണ്ടാലും തിരിച്ചറിയാം. (ചായിക്കുന്നു) “ഈ എഴുത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന മല്ലനെ നീ നല്ലവണ്ണം അറിയുമല്ലോ. അവനൊരു സക്കാർ പണി വേണമെന്നൊരോക്ഷിയുണ്ടു്. യോഗ്യതാനുസരണം വല്ല പണിയും കൊടുക്കുന്നത് എനിക്കു സന്തോഷമായിരിക്കും” എന്നു നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മ (ഒപ്പ്) എഴുത്തു മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു) മല്ലൻപിള്ള അമ്മയെ അലട്ടി ഈ എഴുത്തു വാങ്ങിയതാണു് ഇല്ലേ? തന്നെ ഞാൻ നല്ലവണ്ണമറിയും തനിക്കു വീട്ടിലെ കൃഷിയോലിയും മറ്റും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതാണു നല്ലതു്. കട്ടാലും, കൈകേറിയാലും സാധുവായതോടു സമാധാനം പറഞ്ഞാൽ മതി. സക്കാർപണി അങ്ങനെയല്ല. തന്റെ സ്വഭാവത്തിനതു യോജിച്ചതല്ല. തന്റെ സ്വഭാവമറിഞ്ഞാണു് അമ്മ യോഗ്യതാനുസരണം തനിക്കു യോജിതമെന്നെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സക്കാർ ജോലിക്കു യോഗ്യനല്ല.

മല്ലൻപിള്ള—അയ്യോ! അങ്ങനെ കല്പിക്കരുതു്. ഇവിടെ നിന്നു കല്പിച്ചതെന്നു ജോലി ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം.

ജോ—അത്ര നിർബ്ബന്ധമാണെങ്കിൽ, തന്നെ ഒരു പണിക്കു നിയമിക്കാം. പണിയിൽ കള്ളമോ, കവച്ചുമോ കാണുകയാണെങ്കിൽ അന്നു ഞാൻ കുറിനമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം.

മല്ലൻപിള്ള—അതിനൊന്നും ഇടയാകയില്ല. ഇവിടേക്കു തൃപ്തിയാകുന്നവിധത്തിൽ ഞാൻ സത്യമായും, ന്യായമായും ജോലി ചെയ്തുകൊള്ളാം.

ജോ—എന്നാൽ തന്നെ തലക്കുളത്തു കണ്ടെത്തുവാൻപിള്ളയായി വിളമിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെയ്തൊള്ള. ഉത്തരം പറക അയ്യെന്നതാണു്.

മല്ലൻപിള്ള—(താണൊത്തൊഴുതപോയി)

ജോ—ഈന്റെ സ്വഭാവത്തിന്നു ശരിയായി ഇവൻ ജോലി ചെയ്യുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്തായാലുംപോയി പ

ന്നിൽ പ്രവേശിക്കട്ടെ. ഇനിയും തിരുമനസ്സിലെ മൂലം കാണിക്കുന്നതിനായി പോകതന്നെ. (എന്നുപോയി)

രംഗം ൫.

വേലുത്തമ്പിയുടെ ചിട്ടിൽ, അടുക്കളയിൽ തേങ്ങ ചിരറി കൊണ്ടു കാത്തു പ്രവേശിക്കുന്നു (ആത്മഗതം) മല്ലൻപിള്ളയ്ക്കു ദ്രോഹം കിട്ടിയപ്പോഴേതേക്ക് അയാടെ വെളുഭാവം, അമ്പട! കാണേണ്ടതുതന്നെ. അയാടെ ചൊൽപടിക്കു നില്ക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇന്നാളിവിടെ കണ്ടെഴുത്തിനാണിരുന്ന സമയം എന്നു കണ്ടുപും മന്മലം നേർത്തുസമനീത്തലോ ഞെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അയ്യോ! ഈ പെട്ടുകൊമ്പതോടെൻ വിശാരം അയാടെകെട്ടിയോളാവാൻ തമ്മസി കോത്തതുകൊണ്ടു ഇപ്പം ഞെളിഞ്ഞു നടന്നാൽ ഞാൻ നാണിച്ചുപിടിക്കുമെന്നാണു് അയ്യോടാ! ഈ ആൺങ്ങളുടെ വിശാരം പണവും പടവിയുമുണ്ടായാ പെണ്ണുപറകെ എന്നാണു്. കഞ്ഞാരണന്മാരു ഇവരെന്നാണോ ഈ കിന്ദാവീണെന്നാണുതതു്.

എനിക്കു പൊറുക്കാൻ തിരതിയൊന്നും ആയിട്ടില്ല. മൊയ്തസ്സുതന്നെ ആയതു്. നല്ലാണത്തവും സത്യവും ഈശ്വരവിശ്വാസവും ഉള്ള ഒരുത്തനാണൊക്കുന്നതുവരെ അടങ്ങിത്തന്നെ പൊക്കാം. പരിഷ്കാരിപ്പെണ്ണങ്ങളെപ്പോലെ പൊറുക്കാൻ വൈകിട്ടു പറപറ പ്പൊന്നുമില്ല.

ഈയാടെ തമ്മനത്തലവും അയാടെ മട്ടമൊക്കെ എനിക്കറിയാം. “മക്കിക്കുമ്പോൾ ചക്കൻ” എന്നാണിപ്പം വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഈയാടെ മട്ടാഗം പാരിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റിയുള്ള കേൾവിയുമെനിക്കറിയാം. അയാൾ കൈക്കൂലിയും കവച്ചുയരും ഉള്ള. ഇവിടുത്തെ വളുപ്പിലെ കാണ്ടുത്തിത്തന്നെ ചൊല തക്കവകുളും മററം കാണിച്ചു മിടിക്കുവാനിടാണു് പോയിരിക്കുന്നതു്. ഹാ! ഈ നായിയുടെ കായുംപറഞ്ഞാ കളിപ്പു പണ്ണാലും തളിക്കണം. ഈയാളു പാമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുവെന്നോ ഈ തറവാടപുലരാൻ? നന്ദികാണിക്കുന്നതു് ഇങ്ങനെയൊന്നത്രെ. ഇതു തന്നുവെളു ദ്രോഹിച്ചു തമ്പിയങ്ങനോ ചീത്തയാക്കിപ്പോ? തമ്പിയങ്ങുണ് ഇതുവളു തുമറിയുന്ന ദൈവം ഏറാൻ മമ്മലം നേർത്തു തണ്ടു തലപ്പാർച്ചമൊക്കെ എവിടെന്നുകാണാം.

തേങ്ങ ചൊരവിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും അറച്ചുകൊണ്ടുവന്നുകൂട്ടാനാൻ കടവറുക്കാൻ വൈകി. (എന്നുപോയി)

രംഗം ൩.

അമ്മ തിണ്ണയ്ക്കിരിക്കുന്നു. ജോലിയുടെ ഗുരവ്. ജോലി മുറുത്തു ലാത്തിക്കൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു—മുറയ്ക്കു അ-തുനില്ക്കുന്ന ഒരു തെങ്ങിനേൽ നോക്കുന്നു. ഇതാ! പ്രകൃതിവിഭാവം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു! ഈതെങ്ങിന് എത്ര കേശമായി നളിനവർണ്ണം. അതിലുള്ള മടലുകളും കലകളും. തേങ്ങയുടെ വലിപ്പവും നോക്കുക. ഇത്തരമുള്ള കേരവൃക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബന്ധമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിനെ കൈക്കലാക്കാൻ ശത്രുക്കൾ കണ്ണുനായ്ക്കുന്നതിൽ അതുതപ്പെട്ടുവാനില്ല. ഇത് ഒരു നന്നാത്തരം തെങ്ങിന് ഉത്തമമല്ലാത്തമാണ്. അമ്മേ! ഈ സ്വന്തമൊക്കെ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞോ?

അമ്മ:—ഓരോ! നമ്മുടെ കൂടെ മുൻപിൽ പാതിരിപ്പേ? അതാണ് ഇവിടുത്തെ കണ്ടെടുത്തുപിള്ള. അവൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. ചോര കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ കൊടുക്കണം. (പത്രന്റെ മുഖത്തെ സ്റ്റോക്കും കണ്ടു പരിഭ്രമിക്കുന്നു)

ജോലി:—എന്ത് അമ്മേ! മുഴുവനും പറയുകതന്നെ. ഉണ്ടാവാറില്ല ഉചിതം കാണിച്ചു കഥ മുഴുവനും കേൾക്കട്ടെ. ആരാ മറ്റുൻ പിള്ളയോ?

അമ്മ—ആരും ഒന്നും കാണിച്ചില്ല. നീ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ഇവിടെ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെ അപ്പൻ വിശന്നുനിൽക്കാതെ ഉണ്ണാൻവരും. നിനക്കു വിശപ്പു വന്നാൽ അതിന്റെ കൂടെ വാശിയും ഉണ്ട്. അതു കണ്ടതിലെ ഉള്ളതാ.

ജോലി—അമ്മേ! ഈ ഉരുട്ടൊന്നും വേണ്ട; പക്ഷാത്കരം മുഴുവനും കേൾക്കട്ടെ.

അമ്മ—നിന്റെ ചട്ടാടപ്രകാരമെല്ലാം ഇവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

ജോലി—ശരി; എന്നാൽ ഈ പരിഭ്രമവും മററമെന്തിന്? ഈ നിൽക്കുന്ന തെങ്ങിന് എത്ര തരമായി കണ്ടെത്തി? അമ്മ (പരിഭ്രമം ലോഭം) എന്തോ മൂന്നാംതരമോ? ഒന്നാംതരമോ? രണ്ടാംതരമോ ആയിരിക്കാം?

ജോലി—അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ ചോര. എത്ര തരത്തിൽ എന്നിതെളിച്ചു പറയണം. എന്നിങ് അറിഞ്ഞെ തീരൂ.

അമ്മ—എന്റെ മകനേ! ആനയേയും വാലറിൽ അടിക്കരുത്. കടംകരാറൊന്നും ഗതിയില്ലാത്തവരോടല്ല വേണ്ടത്.

21— ആരവിടെ— മല്ലനെ—

അമ്മ— അവനായതുകൊണ്ട് മൂന്നാംതരമായിട്ടാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. അപ്പന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു വെച്ചു ഞാനതിന്നായി പരീതപാഠത്തില്ല. വേണമെങ്കിൽ എന്നെ ശിക്ഷിക്കുക.

ഭൂവ—അമ്മയെ ശിക്ഷിക്കുകയോ? ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതവനും അപ്പനും കേൾക്കാൻ ഞാനും പൊന്നത്തമ്പുരാന്റെ ഭൂവായിട്ടു ഞാൻ ഇരിക്കുകൊലം ഇതുകരാണെന്നും ഫലിക്കയില്ല.

അമ്മ— (കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) എന്റെ കണ്ണേ! അപ്പനെ ഒന്നും ചെയ്യരുതേ?

ഭൂവ—അമ്മ അകത്തു പോയിരുന്നു കൊള്ള. ഞാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുകൊള്ളാം.

(അമ്മപോയി.)

ആരവിടെ? (ശിപായി പ്രവേശിച്ചു) ഇന്ന് ഉണ്ടാകഴിഞ്ഞു ഞാൻ പത്മനാഭപുരത്തേക്കു തിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ കച്ചേരിയിൽ മല്ലൻ ഹാജരായിക്കൊള്ളുന്നതിന്നു ചട്ടംകെട്ടണം.

ശിപായി—ഉത്തരവ്.

ഭൂവ—എന്നാൽ ഞാൻ ഉണ്ടാകഴിഞ്ഞു പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറാകട്ടെ (എന്നു പോയി)

രംഗം ൭

ഭൂവയുടെ വീട്; തങ്കച്ചി തളത്തിൽ മുറുകിക്കിടക്കുണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു.

തങ്കച്ചി—ഇന്നലെ പത്മനാഭപുരത്തു കച്ചേരിയിൽ മല്ലൻപിള്ള ഹാജരാകുന്നതിന് എപ്പോഴു ചെയ്തിരുന്നു. വേല അവനെ എന്തു ചെയ്തുമോ? മല്ലൻ ഇവിടെ വന്നു കണ്ടെഴുത്തിൽ തകരാറു കാണിച്ചപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്നു പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, മനുഷ്യസാധാരണമായ ചില പ്രതികരണങ്ങൾ വഴിപ്പെട്ടു ഞാൻ അന്നു മിണ്ടാതെ അപ്പൻ ചെയ്തതിനെ സമ്മതിച്ചു. അതബദ്ധമായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. കാത്തു! ചെളിയിലാണെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കൂ.

കാത്തു—(പ്രവേശിച്ചു) പതുതായി ഈ പുരയിടത്തിൽ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തുന്നതിന്നു ആരെ വന്നിരിക്കുകയാണ്.

തങ്കച്ചി—മല്ലൻതന്നെയോ? അതോ വേറെ കണ്ടെഴുത്തു യോ?

കാത്തു—ഇതൊരു പുതിയ ആളാണ്. മല്ലൻപിള്ള വന്നിട്ടു

തങ്കച്ചി—ആട്ടെ; അയാൾ ഈ വാതുക്കൽ തിണ്ണയ്ക്ക പഠ

കാത്തു—(പോയി) പുതിയ കണ്ടെഴുത്തുപിള്ളയേയും കൊണ്ടു വേശിച്ചു) ഇതാ അങ്ങേയ്ക്കു വന്നു വാതുക്കൽ നിൽക്കുന്നു.

തങ്കച്ചി—നിങ്ങളെ ഇവിടെ പുതുതായി കണ്ടെഴുത്തിനു നിയമിക്കയാണോ?

കണ്ടെഴുത്തുപിള്ള—അതെ.

തങ്കച്ചി—മല്ലൻപിള്ളയെ സ്ഥലംമററിയോ?

കണ്ടെഴുത്തുപിള്ള—ഇന്നലെ കേസെടുത്തുവിസ്തരിച്ചു. മല്ലൻപിള്ളയുടെ പെരുവിരൽ രണ്ടും വെട്ടിക്കളവാൻ ഭേദവരുത്തിച്ചു ജോലിയിൽ നിന്നുപിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു.

തങ്കച്ചി—ശിവ! ശിവ! ഇവന്റെ ശിക്ഷയുടെ കാരിന്ദ്രം കാൽക്കൂടിപാടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ശിക്ഷകൾ കേസാധിപനായതിന്റെ അനുഭവംഎന്താണെന്ന് ആർക്കു തീർക്കുതരാം.

കാത്തു—അയ്യോ! വലുകുടപ്പമായിപ്പോയി. എങ്കിലും തമ്പലത്തേക്കു ചൊന്നതന്വരാനോടുള്ള പക്ഷതിയും, തൊയപ്പുതന്നെ എത്ര പെരുത്തുണ്ടെന്നോത്തു നോക്കിയാട്ടെ.

തങ്കച്ചി—(കണ്ടെഴുത്തുപിള്ളയോടു്) ആകട്ടെ, താൻ പോകാൻ ജോലി ചെയ്യ. (കണ്ടെഴുത്തുപിള്ള പോയി)

തങ്കച്ചി—കാത്തു! എനിക്ക് വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു മനസ്സു വല്ലാതെ വിരിയുന്നു ഇതെന്നെയും ശിക്ഷിച്ചതുപോലെ അങ്ങനൊന്നു ചെയ്താൽ കിടക്കട്ടെ. (പോയി)

കാത്തു:—കൈക്കൂലിക്കാരും, ശുപാർശക്കാരും കള്ളന്മാരും, മികളും എല്ലാവരും സൂക്ഷിച്ചിരുന്നോളിൻ. പത്തനാപുരത്തെയും പാറാങ്ങുടേയും പണം മോട്ടിക്കയും കള്ളക്കയംചെയ്യാലുള്ള അനുപവമാണിത്. മല്ലൻപിള്ളയേതെ മന്മലം, നേര്യസുമൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? പാറാണെ ഇപ്പം കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ പെരുവിരൽ മുറിഞ്ഞ ഒരു പച്ചമരുന്നു വെച്ചുകെട്ടിപണ്ടത്തേപ്പോലെ കൊടുക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ കൊടുക്കാരുന്ത. (ഏകപോയി.)

നി
വ
കാ
ര.
നിയ
മ
വ
മ
സ്ത്രം
കെ
തീ
തമ്പി
യച്ച
ൻ പോ
പായി)
സ്ത്ര : വ
ലെ
ജ്ഞാ
പര
ക
മ
പായി?
മുറി
ലെ ക
1.)

